

Каменната Епоха: Една Историческа Лъжа

Предговор

Знаете ли, че преди 700 000 години хората са прекосявали океаните с много добре конструирани кораби?

Или чували ли сте, че хората, характеризирани като „първобитни пещерни хора”, са притежавали художествени умения и разбирания, толкова изтънчени, колкото и тези на съвременните художници?

Знаете ли, че неандерталците, които са живели преди 80 000 години и които еволюционистите изобразяват като „хора-маймуни”, са изработвали музикални инструменти, изпитвали са наслада от облеклото и аксесоарите и са ходели по нетърпимо горещите пясъци с добре оформени сандали?

По всяка вероятност вие никога не сте чували за никой от тези факти. А напротив, най-вероятно сте останали с погрешното впечатление, че те са били полумаймуни-полухора, неспособни да стоят напълно изправени, които не са могли да изговарят думи и са издавали само странни звуци. Това е така, тъй като цялата тази голяма лъжа е налагана на хората като вас в продължение на последните 150 години.

Причината, която стои зад това, е запазване жива на материалистическата философия, която опровергава съществуването на Бог. Съобразно с този възглед, който изкривява всеки факт, който се изправи на пътя му, Вселената и материята са вечни. С други думи, те нямат начало и следователно нямат и Творец. Тогава как е възникнал животът? Предполагаемото научно обяснение е еволюционната теория.

Защото, докато материалистите твърдят, че Вселената няма Творец, те трябва да дадат свое обяснение за това как животът и десетките хиляди видове по Земята са се появили. Еволюционната теория е сценарият, който те използват за целта. Според тази теория целият ред и живот във Вселената са се появили спонтанно и случайно. Определени неорганични вещества от предисторическия свят са се съединили случайно и са формирали първата жива клетка. В резултат на подобни съвпадения, случвали се в продължение на милиони години, са възникнали и живите организми. И накрая, като последен етап от еволюционната верига, са се появили и човешките същества.

Ранната история на човечеството — за което се твърди, че се е появило в резултат на милиони случайни мутации, всяка една от които е все по-невъзможна от предходната — е изопачена така, че да съответства на този сценарий. Според твърдението на еволюционистите, на което напълно му липсват доказателства, историята на човечеството е следната: По същия начин както живите форми са се развили от примитивни организми към човека, най-високо развитото от всички същества, то така и човешката история трябва да е вървяла от най-примитивни общества към най-напредналите градски общества. Но това предположение е напълно лишено от всякакъв вид подкрепящи го доказателства. То също така изобразява историята на човечеството, следвайки

линията на твърденията на материалистическата философия и еволюционната теория.

За да могат да обяснят предполагаемия еволюционен процес, който твърдят, че продължава от едноклетъчни до многоклетъчни организми и след това от маймуни до хора, учените-еволюционисти са пренаписали човешката история. В резултат на това те измислили въображаеми епохи като „Пещерната епоха” и „Каменната епоха”, за да изобразят начина на живот на „примитивния човек”. Еволюционистите, за да подкрепят своята лъжа, че човешките същества и маймуните произхождат от един общ прародител, се захванали с ново търсене. Сега те тълкуват всеки камък, парче стрела или съд, разкрити по време на археологическите разкопки, в тази светлина. Изображенията и диорамите на същества полумаймуни-полухора, които седят в тъмна пещера, облечени в кожи и неумеещи да говорят, са плод на въображението. Първобитният човек никога не е съществувал и никога не е имало Каменна ера. Това не са нищо друго освен измамливи сценарии, измислени от еволюционистите с помощта на една част от медиите.

Всички тези понятия са измама, тъй като последните постижения на науката, особено в областта на биологията, палеонтологията, микробиологията и генетиката, напълно оборват твърденията на еволюционистите. Стана ясно, че представата, че живите видове са еволюирали и са се превърнали в „по-късни” варианти един на друг, е недействителна. Също така и човешките същества не са еволюирали от маймуноподобни същества. Човешките същества са си били хора още от деня, в който са се появили на този свят, и са притежавали висока култура още от този ден до днес. Следователно „еволюцията на историята” също никога не се е случвала.

В настоящата книга ще представим научните доказателства за това, че представата за „еволюцията на човешката история” е лъжа, и ще разгледаме как истината за сътворението сега е подкрепена от последните научни открития. Човечеството се е появило на този свят не чрез еволюция, а чрез съвършеното сътворение на Бог, Всемогъщия и Всезнаещия.

В следващите страници сами можете да прочетете за научните и историческите доказателства за това.

Въведение

Това сечиво, изработено от
обсидиан - тъмно вулканично
стъкло - датира отпреди 10 000 г.
пр. н.е. Obsидианът е невъзможно
да бъде оформен единствено чрез
удрянето му с камък.

Според еволюционното историческо разбиране човешката история се разделя на няколко периода, точно както става и с предполагаемия ход на човешката еволюция. Въображаеми понятия като Каменна епоха, Бронзова епоха и Желязна епоха са важна част от еволюционната хронология. Тъй като този въображаем портрет е представян в училищата, по телевизията и вестниците, то повечето хора го приемат без всякакво съмнение и си представят, че човешките същества някога са живели в епоха, през която са използвали само примитивни каменни сечива и технологията е била неизвестна.

Лъжиците
показват, че
хората по онова
време са имали
добри маниери
при хранене.
Това е още едно
доказателство,
че те не са
водели
първобитен
живот, както
твърдят
еволюционистит
е.

Когато обаче бъдат разгледани внимателно археологическите открития и научни факти, излиза наяве една много различна картина. Следите и останките, достигнали до днешни дни – сечива, игли, парчета от флейта, лични украшения и накити – показват, че от културна и социална гледна точка хората винаги, във всеки един период от историята са водили цивилизован живот.

Преди стотици хиляди години хората живеели в къщи, занимавали се със селско стопанство, разменяли стоки, произвеждали тъкани, хранели се, посещавали роднини, проявявали интерес към музиката, рисували картини, лекували болните, извършвали богослужението си и водели нормален живот, както правят хората днес. Хората, които се вслушвали в пророците, изпратени им от Бог, вярвали в Него, единия и единствен Господ, докато останалите се кланяли на идоли. Вярващите, със своята вяра в Бог, съблюдавали моралните ценности, повелени им от Него, докато останалите спазвали суеверни обичаи и извършвали извратени ритуали. Във всяко време от историята, точно както и днес, е имало хора, които вярват в съществуването на Бог, така както и езичници и атеисти.

Едно от доказателствата, че никога не са съществували първобитно мислещи хора-маймуни, е тази 40 000-годишна флейта. Научните проучвания показват, че флейти като тази, основани на съвременната седемнотна западна скала, са били използвани преди десетки хиляди години.

Разбира се, през цялата история винаги е имало такива, които живеят в по-прости, по-примитивни условия, както и общества, които водят цивилизован живот. Но това в никакъв случай не представлява доказателство за така наречената еволюция на историята, защото, докато една част от света изстрелва космически совалки в космоса, хора, населяващи други земи, все още са лишени от електричество. Това обаче не означава, че тези, които строят космически кораби, са умствено или физически по-развити, т.е. са напреднали повече по предполагаемия еволюционен път и са станали по-културно развити, нито пък, че другите са по-близо до въображаемия човек-маймуна. Това само показва разлика в културите и цивилизациите.

Еволюционистите Не Могат Да Обяснят Археологическите Открития

This stone carving is 11,000 years old—when, according to evolutionists, only crude, stone tools were in use. However, such a work cannot be produced by rubbing one stone against another. Evolutionists can offer no rational, logical explanation of such reliefs formed so accurately. Intelligent humans using tools of iron or steel must have produced this and other similar works.

Когато разгледате историята на човечеството според еволюционистите, то вие ще забележите подробните описания на това как уж първобитните предшественици на човека са прекарвали своя всекидневен живот. Всеки впечатлен от уверения, авторитетен стил, но който няма много познание по въпроса, може спокойно да сметне, че всички тези „художествени реконструкции“ са основани на научни доказателства. Учените-еволюционисти правят подробни описания, сякаш са живели преди хиляди години и са имали

възможността да извършват наблюдения. Те казват, че когато предполагаемите ни прадеди започнали да стоят изправени на два крака и ръцете им останали свободни, започнали да изработват каменни сечива и за един много дълъг период от време не са използвали други сечива освен тези, направени от камък и дърво. Едва в един много по-късен период започнали да използват желязо, мед и месинг. Тези обяснения обаче са основани по-скоро на погрешно тълкуване на откритията в светлината на еволюционистките предубеждения, отколкото на научните доказателства.

For this 550,000-year-old stone hand-axe to have been cut and shaped so accurately other tools made out of even harder metals such as iron or steel must have been employed.

В своята книга „Археология: Едно много кратко въведение” (“Archaeology: A Very Short Introduction”) археологът Пол Бахън казва, че сценарият на еволюцията

човечеството не е нищо друго освен вълшебна приказка, като добавя, че голяма част от науката се основава на такива приказки. Той набляга на това, че използва „приказка” в положителен смисъл, но че те все пак са си приказки. Той след това приканва читателите си да разгледат традиционните особености на т. нар. човешка еволюция: готвене и палене на огън, тъмни пещери, ритуали, изработка на сечива, остаряване, борба и смърт. Колко от тези предположения, се питаме, са основани на кости и истински останки и колко на литературен критерий?

На Бахън не му се ще открито да отговори на въпроса, който задава, а именно, че човешката предполагаема еволюция е основана по-скоро на „литературни” критерии, отколкото на научни такива.

Всъщност в тези обяснения има множество въпроси без отговор и логически противоречия, които човек, който мисли в унисон с еволюционната догма, няма да може да забележи. Еволюционистите посочват Каменната епоха например, но не могат да обяснят как сечивата или останките от това време са били изсечени и оформени. По същия начин те никога не могат да обяснят „как крилатите насекоми летят, въпреки че твърдят, че на динозаврите са им пораснали крила, опитвайки се да ловят насекомите”. Те се опитват да забравят и да накарат хората да забравят за тази страна на въпроса.

Оформянето и изсичането обаче не е лесна работа. Не е възможно да бъдат изработени съвършено правилни и остри като бръснарски инструменти, каквито са останките, достигнали до нас днес, посредством стърженето на един камък в друг. Разрязването на твърди камъни като гранит, базалт или долерит (черен кристалинен камък, по-твърд от гранит) на тънки пластове като дървесинна каша, без да се раздробят, е възможно единствено чрез използването на стоманени пили, стругове, рендета и други инструменти за

разрязване и оформяне на камъни. Еднакво очевидно е и че гривни, обеци и гerdани, датирани на десетки хиляди години, не е възможно да са били изработени чрез използването на каменни инструменти. Малки дупки в предмети като тези не могат да бъдат направени с камъни. Украшенията по тях не могат да бъдат изработени чрез стържене. Съвършенството на въпросните предмети показва, че трябва да са били използвани други инструменти, направени от твърди метали.

Множество археолози и учени са провели изпитания, за да проверят дали толкова древни артефакти биха могли да бъдат изработени в условията, които еволюционистите предполагат. Например професор Клаус Шмид провел един такъв експеримент върху гравюрите по каменните блокове в Гьобекли Тепе в Турция, които се смята, че датират отпреди 11,000 години. Той дал на работници каменни инструменти от вида, който еволюционистите твърдят, че са били използвани по онова време, и поискал от тях да направят подобни гравюри на подобни скали. След двучасова работа без почивка всичко, което работниците успели да свършат, било неясна линия.

Вие можете да направите подобен експеримент вкъщи. Вземете парче твърд като гранит камък и се опитайте да го превърнете в острие на копие от вида, използван от хората, живели преди 100 000 години. Но не ви е позволено да използвате нищо друго освен това парче гранит и камък. Какъв успех смятате, че бихте имали? Можете ли да изработите екземпляр със същата съвършена острота, симетрия, гладкост и лъскавина като тези, които са открити в историческите останки? Нека отидем още по-далеч, вземете парче гранит с големина 1м² и се опитайте да гравирате рисунка на животно на него, придавайки ѝ усещане за дълбочина. Какъв резултат бихте получили, ако гравирате тази скала с друго парче

твърд камък? Очевидно е, че при липсата на инструменти, направени от стомана и желязо, вие няма да можете да изработите нито просто острие на копие, нито пък впечатляваща каменна гравюра.

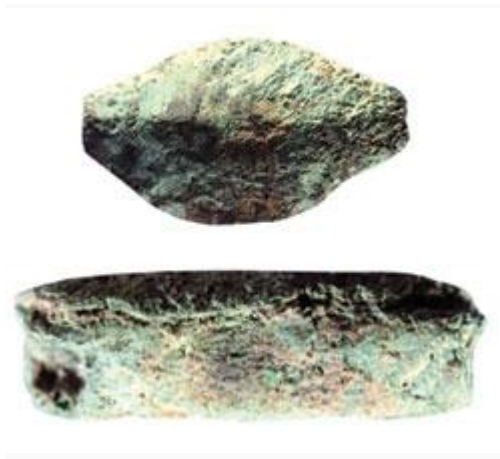
Каменоделството и каменорезбарството сами по себе си са области, които изискват специализация. Наличието на необходимата технология за изработването на стоманени пили, стругове, рендета и други инструменти също е от голямо значение. Това ни показва, че по онова време тези сечива са били направени и „примитивната“ технология е била доста напреднала. С други думи, твърденията на еволюционистите, че са били познати само прости каменни сечива, че не е съществувала никаква технология, са измислици. Подобна „Каменна ера“ никога не е съществувала.

Напълно приемливо е обаче нито един стоманен или железен инструмент, използван при рязането и оформянето на камъните, да не се е запазил до днешни дни. При естествени условия и особено във влажна и киселинна среда всички видове метални инструменти се окисляват и рано или късно изчезват. Всичко, което ще остане, ще са само парчета камъни, на които ще им е необходимо по-дълго време, за да изчезнат. Но изучаването на тези парчета и изразяването на предположение, че хората по онова време са използвали само камъни, не е научно разсъждение.

Всъщност множество еволюционисти сега признават, че археологическите открития съвсем не подкрепят дарвинизма. Ричард Ликей - археолог-еволюционист, признава, че е невъзможно археологическите открития и най-вече каменните сечива да бъдат обяснени от гледна точка на еволюционната теория:

„Всъщност в археологическите съобщения могат да бъдат намерени конкретни сведения за несъстоятелността на дарвинистките хипотези. Ако Дарвиновото изложение бе правилно, то ние трябваше да очакваме да видим едновременна археологическите и фосилни архиви на доказателства за ходенето на два крака, технологията и нарасналия мозъчен размер. Но не виждаме. Дори само един архив на предисторическия архив е достатъчен, за да покаже, че хипотезата е грешна. Архивът на каменните оръдия на труда.“

Въображаемата Еволюционна Хронология

Тези парчета мед, датиращи от преди 8 000 - 10 000 г. пр.н.е., се смята, че са били използвани като мъниста. Хората по онова време са притежавали техническото умение да откриват мед и да работят с нея.

Извършвайки класификация на историята, еволюционистите тълкуват откритите предмети в съгласие със собствените си догматични теории. Те наричат периода, през който са били произведени бронзови предмети, Бронзова ера и на базата на твърдението си, че в най-древните цивилизации металите не са били известни, предполагат, че желязото е започнато да се използва много по-често.

Както вече споменахме обаче, желязото, стоманата и множество други метали се оксидират и изгниват бързо, много по-бързо от камъните. Някои метали като бронз, които се оксидират по-трудно, обаче може да са се запазили за по-дълго време от останалите. Следователно напълно естествено е откритите предмети, изработени от бронз, да са по-стари, а тези, направени от желязо - от много по-скорошно време.

В допълнение, не е логично да отстояваме идеята, че общество, което е способно да произвежда бронз, не познава желязото, че общество с техническо знание да произвежда бронз не използва никакви други метали.

Бронзът се получава при добавянето на калай, арсен и антимон и малко количество цинк към медта. Всеки, който създава бронз, би трябвало да има ефективно знание относно химичните елементи мед, калай, арсен, цинк и антимон, да знае каква е температурата им на топене и да притежава пещ, в която да ги разтопи и смеси. Без всичките тези познания би било много трудно произвеждането на успешна сплав.

На първо място, медната руда се намира в стари, твърди скали под формата на прах или кристалин (която също така се нарича „самородна мед“). Едно общество, което използва мед, трябва първо да притежава определено ниво на знание да я идентифицира под формата на прах в тези скали. След това трябва да построи рудник за извличането на медта, за отделянето ѝ от скалата и изкарването ѝ на повърхността. Очевидно е, че тези неща не могат да бъдат направени, използвайки каменни или дървени сечива.

Медната руда трябва да бъде изложена на нажежен до червено огън, за да може да се втечни. Температурата, необходима за разтопяването и рафинирането на медта, е 1,084.5oC (1,984oF). Също

така трябва да има апарат или духало, който да осигури устойчив поток на въздух към огъня. Всяко едно общество, което работи с мед, трябва да е построило пещ, за да може да произвежда една такава голяма топлина, и също така трябва да е изработило и такава оборудване като черпак и щипки, които да се използват в пещта.

Това е само кратко обобщение на техническата инфраструктура, необходима за обработването на медта. Произвеждането на по-твърдия бронз, с добавянето на калай, цинк и останалите елементи към медта, е дори още по-сложно, защото всеки един метал изисква различни процеси. Всички тези факти показват, че обществата, които са се занимавали с разработване на мини, производство на сплави и металообработка, би трябвало да са притежавали подробно знание за това. Не е нито логично, нито разумно да твърдим, че хората с толкова обширни знания никога не са открили желязото.

Напротив, археологическите открития показват, че еволюционните твърдения, че металът е бил непознат и не е бил използван от много древните общества, не са верни. Доказателството включва открития като останки от метален съд на 100 000 години, метални сфери на 2,8 милиарда години, желязна тенджера, която се предполага, че е на 300 милиона години, 27 000-годишни парчета плат, намерени върху глина, и следи отпреди хиляди години от метали като магнезий и платина, които бяха разтопени успешно в Европа едва преди няколкостотин години. Тези разхвърляни останки напълно унищожават класификациите Ранна (Груба) Каменна епоха, Късна (Полирана) Каменна епоха, Бронзова и Желязна епоха. Но голяма част от тези открития, след появата им в множество научни издания, също са били пренебрегнати от учените-еволюционисти и скрити в мазетата на музеите. Вместо истинските факти като история на

човечеството са представяни тези въображаеми еволюционни приказки.

Вярващите Са Водели Цивилизован Живот През Цялата История

Правата
религия
наред със
суеверните
вярвания са
съществувал
и във всички
периоди на
историята,
точно както
и днес. През
всички
времена
вярващите
са
изпълнявали
своите
религиозни
ритуали
съобразно с

Божиите
законы.

През цялата история Бог е изпращал пратеници, които да призовават хората към правия път. Някои хора се подчинили на тези пратеници и повярвали в съществуването и единствеността на Бог, докато други упорствали в неверието си. Още от момента на своята поява за първи път хората са научили за вярата в единия и единствен Бог и моралните ценности на правата религия посредством откровенията на нашия Господ. Следователно твърдението на еволюционистите, че най-ранните общества не са вярвали в Единия и Единствен Бог, не са верни. (По-подробно ще разгледаме този въпрос по-късно в книгата.)

Коранът разкрива как през всички периоди на историята Бог е изпращал вестители, които да призоват хората да повярват и да живеят според религиозните морални ценности:

„Хората бяха една общност и Аллах изпрати пророците благовестители и предупредители, и заедно с тях низпосла Книгата с истината, за да отсъди между хората за онова, по което бяха в разногласие. А поради злобата помежду им изпаднаха в разногласие за нея само онези, на които тя бе дадена, след като ясните знаци бяха дошли при тях. И поведе Аллах вярващите към онова от истината, по което бяха в разногласие, с Неговото позволение. Аллах води когото пожелае към правия път.” (Коран, 2:213)

Друг аят разкрива, че на всяко общество е бил изпратен пратеник, който да предупреди членовете му, да им напомни за съществуването и единствеността на Бог, и да ги призове да съблюдават религиозните добродетели:

*„...И нямаше общност, сред която да не е минал
предупредител.”* (Коран, 35:24)

Въпреки че Господ бил изпратил на хората вестители и свещени писания, някои от тях изпаднали в недоразумение, обърнали гръб на добродетелите на правата религия и усвоили изкривени суеверни вярвания. Някои развили езически вярвания и изпаднали в поквара, обожествявайки земята, камъка, дървото, Луната или Слънцето и дори т. нар. зли духове. Дори днес наред с вярващите в правата религия съществуват и такива, които се прекланят пред огъня, Луната, Слънцето и идолите, направени от дърво. Някои хора приписват съдружници на Господа, въпреки че са напълно осведомени за Неговото съществуване и неподражаемост. Бог обаче все още им изпраща вестители, които да им разкрият грешките, в които са изпаднали, и да ги призват да изоставят суеверните си вярвания и да живеят според истинската религия. Ето така във всички периоди на историята са съществували вярващи и неверници, такива с чиста вяра и такива, които са поели по покварени пътища.

Из цялата история вярващите, които са живели заедно с пророците, са се радвали на висококачествен живот в силно цивилизовани условия. Те са водели живот, основан на обществения ред, по времето на Пророка Нух (Ной) (мир нему), по времето на Пророка Ибрахим (Авраам) (м.н.), на Пророка Юсуф (Йосиф) (м.н.), Пророка Муса (Мойсей) (м.н.) и Пророка Сулайман (Соломон) (м.н.), така както водят и днес. През всички векове вярващите са се молели, постели, спазвали ограниченията, поставени от Бог, и водели чист и порядъчен живот. Археологическите открития разкриват, че най-добрите, благородни и чисти стандарти на живот са достояние на благочестивите вярващи. Пророците и искрените вярващи са

използвали най-добрите средства, които са били на разположение по тяхно време, по начин, по който да спечелят Неговото одобрение.

Целият технологичен прогрес по времето на Нимруд е бил използван по най-добрия начин от Пророка Ибрахим (Авраам) (м.н.) и вярващите заедно с него. Техническите знания по време на Фараона са били използвани в служба на Пророците Юсуф (Йосиф), Муса (Мойсей) и Харун (Аарон) (Бог да ги благослови и с мир да ги дари) и истинските вярващи по онова време. Високото равнище на технология, постигнато в сферите на архитектурата, изкуството и комуникацията по времето на Пророка Сулайман (Соломон) (м.н.), е било използвано по най-мъдрия начин. Богатството и разкошът, които Господ е дарил на Пророка Сулайман (Соломон) (м.н.), са предизвиквали възхищение у поколения наред.

Трябва да помним, че информацията и средствата, притежавани от хората, които са живели преди стотици хиляди години, и тези, които живеят днес, са блага от Бога. Хората, които са основали цивилизации преди стотици хиляди години, които са създали красивите рисунки по пещерните стени, които са строили пирамиди и зикурати, които са строили гигантски каменни паметници и велики постройки при най-големите височини над морското равнище, са правили всичко това чрез Божие вдъхновение и обучение. Хората, които изучават субатомните частици днес, които изпращат совалки в космоса и които пишат компютърни софтуери, правят това по Божия воля. Цялата информация, с която разполагат човешките същества от момента, когато за първи път са били сътворени, е дар от Бога, всяка една цивилизация, която те са основали, е дело на Господа.

Бог е сътворил човека от небитието и по време на живота му го подлага на различни изпитания и му дава множество блага. Всяко

едно благо, с което е дарен, също представлява изпитание. Хората, които знаят, че цивилизацията, технологията и средствата, с които разполагат, са в действителност дарове от Бог, са признателни на Господа, Който увеличава богатата Си над тях:

„И прогласи вашият Господ: „Ако сте признателни, Аз непременно ще ви надбавя...” (Коран, 14:7)

Бог прави така, че Неговите отдадени раби да се радват на приятен живот както в този свят, така и в отвъдното. Това е разкрито в Корана така:

„На всеки вярващ, мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем награда, по-хубава от онова, което са вършили.” (Коран, 16:97)

Като проявление на този айят всички Мюсюлмани през цялата история са притежавали най-прекрасните средства на века, в който са живели, и са водели приятен живот. Естествено, някои са били изпитвани с трудности и беди, но това не предполага, че те са живели при трудни, примитивни условия и че не са водели цивилизован, човечен живот. Без значение колко богати, комфортни и напреднали може да са били техните цивилизации, краят на тези, които са отrekli Бога и са упорствали в неверието си, които не са успели да живеят според пристойните морални ценности и са сеели развала по Земята, винаги е бил разочарование. Освен това много от тях е възможно да са се радвали на по-напреднали технологии от тези на съвременните общества. Това също е разкрито в Корана така:

„И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и повече се възползваха от земята, и я населяваха по-дълго, отколкото я населяват те. И Нашите пратеници дойдоха при тях с ясните знаци. Не Аллах ги угнетява, а те себе си угнетяват.“ (Коран, 30:9)

Културното Натрупване Не Е Доказателство За Никакъв Еволюционен Процес

Соломон и
Савската
царица от
Франс
Франкин II
младши,
Музей на
изящните
изкуства
(Musee des
Beaux-Arts),
Кимпер,
Франция

Еволюционистите твърдят, че първите човешки същества са били полумаймуни, чиито умствени и физически особености са се

развили с течение на времето, че те са се сдобили с нови умения и поради тази причина цивилизациите са еволюирали. Според това твърдение, което не се основава на никакви научни доказателства, нашите предполагаеми първобитни предшественици са водели животински живот, цивилизовали са се едва след като са станали хора, и са отбелязали културен прогрес едва след развиване на умствените им способности. Измислени рисунки на първобитен човек с тяло, покрито с козина, или опитващ се да запали огън, докато е клекнал под животински кожи, вървящ по крайбрежието с неотдавна убити животни на рамо или опитвайки се да комуникира със себеподобните си чрез жестикулиране и издаване на звуци, са погрешни реконструкции, основани на това ненаучно твърдение.

Фосилните регистри не подкрепят тази фантазия. Всички научни открития сочат към заключението, че човек е бил сътворен като човек от небитието и винаги е живял като човек още от първия ден, в който е бил сътворен. Археологическите открития също по никакъв начин не подкрепят еволюционната хронология. Открития от периода, през който еволюционистите твърдят, че хората са умеели единствено да говорят, показват, че човешките същества от това време са имали кухни и са се радвали на семеен живот. Декоративни предмети и сурови материали за рисуване са били открити при археологическите разкопки от времето, през което еволюционистите казват, че хората все още не са познавали изкуството. В следващите глави на книгата ще бъдат разгледани подробно множество примери.

Мадоната
със
светците от
Джовани
Белини,
Венеция,
1505

Всички тези открития разкриват, че хората никога не са водели примитивен, животински живот. Никога не е съществувал нецивилизован век, когато всички хора са използвали само каменни и дървени сечива. Вярващите винаги са водели човешки начин на живот с дрехи, чинии, чаши, лъжици и вилици, използвани по начин, подобаващ на човешките същества. Хората винаги са живели при такива обстоятелства, говорели са, строели са сгради и са изработвали произведения на изкуството, подобаващи на човешките същества. В установения обществен ред са съществували доктори, учители, шивачи, инженери, архитекти и художници. Чрез Божествено вдъхновение разумните и добросъвестни хора винаги са използвали по най-добър начин земните блага.

Разбира се, с напредване на технологията и натрупване на знание от страна на хората, естествено са настъпили и технологични промени. В съгласие с преобладаващите обстоятелства са разработени нови изобретения, извършени са научни открития и са настъпили културни промени. Натрупването на знание и технологичният прогрес, постигнати с течение на времето, обаче не предполагат настъпването на какъвто и да било еволюционен процес.

Напълно нормално е знанието да продължава да се натрупва. Човек се ползва от различни нива на обучение в основното училище, в гимназията и университета. Но ако човек постоянно натрупва познания по време на живота си, това не означава, че той постоянно еволюира и напредва посредством случайни въздействия. Подобна динамика се прилага и към живота на обществото. Нови открития също така са извършвани, имайки предвид и нуждите на обществото, нови механизми са изобретявани и впоследствие усъвършенствани от по-късните поколения. Това обаче не е процес на еволюция.

Footnote

1. Richard Leakey, *The Origin of Humankind (Science Masters Series)*, New York: BasicBooks, 1994, S. 12.

Цивилизациите Могат Да Се Намират Както В Прогрес, Така И В Регрес

Дарвинистите твърдят, че човекът и следователно културата, която притежава, напредва от първични, примитивни, племенни нива към цивилизация. Археологическите открития обаче показват, че от самото начало на човешката история са съществували периоди с общества, които са притежавали много напреднала култура, както и

други, чиято култура е била по-изостанала. Всъщност през по-голямата част от времето много богати цивилизации са съществували едновременно с по-изостанали. В течение на историята по-голямата част от обществата от един и същи период са притежавали много различни нива на технология и цивилизация с огромни социални и културни различия, както е и днес. Вземете например северноамериканския континент, който днес е много напреднал от гледна точка на медицината, науката, архитектурата и технологията, и някои общества в Южна Америка, които са доста изостанали в технологията, без никакви връзки с външния свят. Болестите в много части на света се установяват посредством използване на най-развитите фототехники и анализи и се лекуват в изключително модерни болници. В други части на света обаче се смята, че болестите се развиват под влиянието на така наречените зли духове и опитите за лекуване на болния се състоят от церемонии за прогонване на тези духове. Общества като индусите, древните египтяни и шумерите, всички те съществували около 3000 г. пр.Хр., са притежавали култури, несравнимо по-богати от всяка една гледна точка от тези на гореспоменатите съвременни племена, а дори и от по-напредналите общества. Това означава, че във всички периоди на историята обществата с високо напреднала цивилизация са били способни да живеят съвместно с по-изостаналите такива. Едно общество, което е съществувало преди хиляди години, преспокойно може да е напреднало повече от такова, живеещо в 20-и век. Това показва, че не е съществувало развитие в рамките на еволюционен процес или, с други думи казано – от примитивност към цивилизованост.

Разбира се, в хода на историята, с големи крачки и постоянно развитие в науката и технологията, благодарение на натрупването на знание и опит са постигнати огромни постижения във всички

сфери. Нито разумно, нито научно обаче е да обясняваме тези изменения като „еволюционен” процес, както правят еволюционистите и материалистите. Така както не съществуват физически различия между съвременния човек и този, който е живял преди хиляди години, така не съществуват и различия от гледна точка на разума и уменията. Представата, че нашата цивилизация е по-напреднала, защото мозъчният капацитет и разум на човека от 21-ви век са по-развити, е погрешна гледна точка, която се дължи на еволюционното индоктриниране. Факт е, че днес хора от много различни области имат различни разбирания и култури. Това, че един местен австралиеца може да не притежава същото знание като това на учен от САЩ, не означава, че неговият мозък или разум не са се развили достатъчно. Множество хора, родени в такива общества, може дори да не знаят за съществуването на електричеството, но те все пак са високо интелигентни.

Обстановката,
в която хората
живеят, не е
показател за
това дали
техният разум
е примитивен
или
напреднал.
Във всеки
един период
хората са
живели при
различни
условия,
появявали са
се различни
потребности.
Така например
архитектурното
о разбиране на
древните
египтяни е
различно от
нашето, но
това не
означава, че
нашата
култура е
непременно
по-напреднала
. Един от
символите на
цивилизацията
на 20-и век са
небостъргачит
е, в Древен
Египет това са
били
пирамидите и
сфинксовете.

**Нещо повече, през различните векове са възниквали различни
нужди. Нашите стандарти за мода не са същите като тези на
древните египтяни, но това не означава, че нашата култура е**

по-напреднала от тяхната. Докато небостъргачите са символ на цивилизация през 21-ви век, показател за цивилизованост по времето на Древен Египет са били пирамидите и сфинксовете.

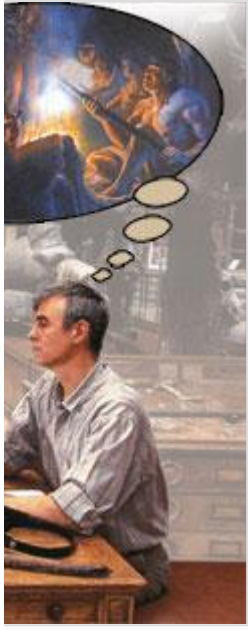
Това, което е от значение, е гледната точка, от която фактите биват интерпретирани. Човек, който тръгва с предубеждението, че фактите подкрепят т. нар. еволюционно развитие, ще оцени цялата получена информация в светлината на това предубеждение. По този начин той ще се опита да подкрепи своите твърдения посредством въображаеми истории. На основата на парчета от костни останки той ще предполага множество детайли, като например как хората, които са живели в този регион, са прекарвали всекидневния си живот, тяхната семейна структура и социални взаимоотношения, по начин, пригоден към това негово предубеждение. Той ще направи заключение на базата на тези костни останки, че живите същества, на които принадлежат, са били само полуизправени и сумтящи, покрити с косми и използващи необработени каменни сечива, не защото това е, което предполагат научните доказателства, а защото неговата идеология изисква това. В действителност получените сведения въобще не предполагат един такъв сценарий. Тази въображаема картина се появява в резултат на интерпретациите в съгласие с дарвинисткия начин на мислене.

Понастоящем археолозите, които извършват подробни интерпретации относно въпросния период на основата на фосилните останки, изваяни камъни или рисунки по стените на пещерите, не са по-различни от гореизложения пример. Въпреки всичко обаче еволюционистите все още пишат относно почти всички страни на живота на т.нар. първобитен човек на базата на предубедени анализи върху доказателствата. Техните въображаеми описания и илюстрации все още красят страниците на множество вестници и списания.

Ето един от сценариите относно всекидневния живот на така наречения първобитен човек, съставен от Луис Ликей, един от най-известните съвременни еволюционисти:

„Нека за момент си представим, че можем да се върнем назад около 20 – 30 хиляди години и да наблюдаваме поредицата от събития, които се случват в едно скално убежище.

Един ловец от каменната ера броди из долината в търсене на дивеч, когато забелязва едно скално убежище от татък стръмната скала над него. Внимателно и с изключителна предпазливост се изкачва по нея, изпълнен със страх да не би да открие, че е населено от членове на друго семейство от каменната ера, които ще се възмутят от неговото нахлуване, или пък, че е леговище на лъв или пещерна мечка. Най-после той е достатъчно близко и вижда, че то е напълно свободно, и така той влиза и извършва цялостно проучване. Той решава, че това е много по-подходящо жилище, отколкото малкото убежище, където той и семейството му живеят в момента, и отива, за да ги доведе.

Учен, който
оценява едно
доказателство с
еволюционни
предразсъдъци,
може да
направи
множество
интерпретации
за съответния
период. Но за да
може тези
предположения
да бъдат
приети, те
трябва да бъдат
подкрепени от
ясни открития и
данни. Досега
еволюционистит
е не са
намерили
никакви
доказателства,
които да
подкрепят
техните митове
за същества
полухора-полум
аймуни, които
са общували
чрез сумтене,
живеели в
пещери, стоели
около огън
облечени с кожи
и ловували с
първобитни
оръжия. Това е
само плод на
въображението
на
еволюционистит
е. Науката
показва, че
човешките

същества винаги
са си били
напълно хора.

След това виждаме как семейството идва и се настанява в новия си дом. Запален е огън или от някои въглени, внимателно пренесени от стария дом, или посредством триенето на дървета едно в друго. (Ние не можем със сигурност да кажем какви методи човекът от каменната ера е използвал за получаването на огън, но знаем, че още от много ранни времена той е използвал огъня, защото огнищата са обща особеност на почти всички нива на периодите на обитаване на пещерите и скалните убежища.)

Вероятно една част от семейството отива да събере трева или орлова папрат за изработването на груби легла, върху които ще спят, докато останалата чупи клони от дървета и храсти в близкия гъсталак и строи примитивна стена напречно на предната част на убежището. След това кожите на различни диви животни се разстилат и поставят в новия дом наред с домакинските вещи, които притежават.

И сега семейството напълно се е настанило и установеният всекидневен ред отново се завръща. Мъжете ловуват и устройват капани на животни за храна, жените вероятно помагат в това и също така събират ядивни плодове, ядки и корени.”

Това описание, направено до най-малкия детайл, не е основано на никакви научни открития, а единствено на въображението на автора му. Еволюционистите, които разказват подобни приказки, украсявайки ги с различни научни термини, оформят всички тези

подробности на основата на няколко парчета кости. (В действителност тези фосили показват, че никога не е протичал еволюционен процес – точно обратното на това, което еволюционистите твърдят!) Очевидно е, че костните парчета не могат да дадат никаква точна информация за това какви чувства са вдъхновявали хората от най-древните времена, какво е представлявал всекидневният им живот или как са разделяли работата помежду си.

Историята за човешката еволюция обаче е разкрасена с безброй много подобни въображаеми сценарии и илюстрации, и широко използвана от еволюционистите. Неспособни да се отърват от тази догма на еволюцията още от момента на излагане на теорията за първи път, те са измислили различни версии на началото на човечеството. Тяхното намерение обаче не е да осветлят хората, а да упражняват индоктриниране и пропаганда, за да ги убедят, че някога наистина е живял първобитен човек.

Множество еволюционисти се мъчат да докажат твърденията си, измисляйки такива сценарии дори при липсата на каквито и да било подкрепящи доказателства. Всяко едно откритие обаче, когато бъде интерпретирано безпристрастно, много ясно им разкрива определени факти, един от които е следният: Човек е бил човек още от деня на своята поява на този свят. Качества като разсъдък и художествени умения са били едни и същи във всички периоди на историята. Хората, които са живели в миналото, не са били първобитни, полухора- полумаймуни, както еволюционистите ни карат да повярваме. Те са били мислещи, говорещи човешки същества, точно като нас, които са изработвали произведения на изкуството и са притежавали културна и морална структура. Както ще видим след малко, археологическите и палеонтологически находки доказват това ясно и неоспоримо.

Какво Ще Се Запази От Нашата Цивилизация?

Представете си какво би се запазило от днешните велики цивилизации след стотици хиляди години. Цялото наше културно натрупване – картини, скулптури и дворци – всички те ще изчезнат и ще остане само следа от настоящата ни технология. Множество материали, конструирани така, че да са устойчиви на износване и скъсване, изложени на естествени условия, постепенно започват да се износват. Желязото ръждясва. Бетонът се руши. Подземните съоръжения рухват и всички материали се нуждаят от поддръжка. Сега, представете си, че са изминали десетки хиляди години и всичко е било изложено на огромни количества дъжд, векове на свирепи ветрове, многократни наводнения и земетресения. Може би всичко, което ще остане, ще бъдат няколко гигантски парчета изваяни камъни, точно както това, което е достигнало до нас от миналото. Или може би въобще няма да остане никаква следа от нашите напреднали цивилизации, а само от племената, живеещи в Африка, Австралия или на някое друго място в света. Ако учените от бъдещето погледнат тези разбъркани останки и опишат всички общества от периода, в който живеем, като „културно изостанали“, няма ли те да са се отклонили от истината?

Или ако някой открие творба, написана на мандарин (китайски), и направи заключение единствено на базата на този текст, че Китай са изостанала раса, която общува посредством странни знаци, това би ли отразявало истинските факти?

Нека вземем за пример скулптурата „Мислителят“ на Огюст Роден, която е позната на целия свят. Представете си, че тази статуя бъде преоткрита от археолозите след десетки хиляди години. Ако тези изследователи си имат своите предубеждения за вярванията и начина на живот на нашето общество и са лишени от достатъчно историческа документация, то те спокойно биха могли да

изтълкуват тази скулптура по различни начини. Те биха могли да си представят, че представителите на нашата цивилизация са се прекланяли на мислещ мъж, или биха могли да кажат, че статуята изобразява някое митологично божество.

Днес обаче ние знаем, че „Мислителят” е творба, изработена за красота, единствено поради художествени причини. С други думи, ако изследователите десетки хиляди години след нас не притежават достатъчно информация и си имат своите предубедени идеи относно миналото, то за тях е невъзможно да достигнат до истината, защото те ще интерпретират „Мислителят” в светлината на своите предубеждения и ще обособят подходящ на тях сценарий. Следователно, оценяването на наличната информация без предразсъдъци или пристрастия, отбягването на всякакъв вид предубеждения и мисленето в по-широк спектър са от огромно значение.

Никога не забравяйте, че ние нямаме никакво доказателство за това, че обществата са еволюирали или че в миналото те са били примитивни. Тези предположения се състоят само от догадки и се основават само на анализи на историци и археолози, които поддържат еволюцията. Така например рисунките на животни по стените на пещери отпреди 30 000 години веднага биват обяснени като първобитни рисунки, направени от пещерни хора. Тези рисунки обаче могат спокойно да ни разкажат за разбирането за естетика на хората от онова време. Художник, облечен в най-модерните за времето си дрехи, може да ги е нарисувал единствено по художествени причини. Всъщност множество учени днес подчертават невъзможността същите тези пещерни рисунки да са дело на първобитен разум.

Учените-еволюционисти изследват данните, открити по време на разкопките, от предубедена перспектива. За да докажат теорията си, те посвоему са изменили някои фосили или избрали само тези, които са сметнали за подходящи, а останалите захвърлили настрана. Подобна игра е изиграна и за демонстрирането на това, че историята на човечеството също е еволюирала. Американският антрополог Мелвил Херсковиц описва как е възникнала тезата за „еволюцията на историята” и начина, по който еволюционистите тълкуват данните:

„Всеки изследовател, който защитава културната еволюция, представя предпологаем подробен план на развитието на човечеството, който той сам си измисля. Поради тази причина, подобно на умишлено избраните черепи при еволюционната теория, така и тук не са взети за модел последователни събития. Голяма част от споменатите прогресии показват само едната страна на една култура.”

Един от най-значителните примери, потвърждаващ възгледа на Херсковиц, е проучване, проведено от еволюционния етнограф Люис Хенри Морган, който изследвал фазите, през които е преминало обществото, за да достигне до патриархалната и моногамна (еднобрачна) структура, която той твърди, че е „еволюирала” от примитивна към по-развита. Но при провеждането на това свое изследване той използвал като примери различни общества от целия свят, напълно несвързани едно с друго. След това той ги подредил по ред, съгласно с резултата, който искал да получи. Очевидно е, че от стотиците хиляди култури по света той е избрал само тези, съответстващи на тезата му.

След това Херсковиц илюстрира как Морган е пренаредил историята, за да потвърди идеите си. Започвайки с матрилинейната

структура на силно примитивно австралийско племе, той начертал линия, водеща към патрилинейните американски индианци. След това той премества своята поредица към гръцките племена от праисторическия период, когато предаването по наследство е било строго установено по бащина линия, но без строга моногамия. Последното вписване във възходящата му скала било представлявано от съвременната цивилизация – с наследство по бащина линия и строга моногамия.

Херсковиц прави следния коментар относно тази въображаема поредица:

„Но тази поредица от гледна точка на историческия подход е доста въображаема...”

Напредналото Изкуство В Пещерите

Една от
стенните
рисушки,
открити в
пещерата
Ласко
(Lascaux).
Очевидно е,
че това не
би могло да
е дело на
първобитен
човек,
който
току-що се е
отделил от
пътя на
маймуните.

Еволюционистите твърдят, че преди около 30-40 000 години в Европа и в доста по-ранен период в Африка т.нар. маймуноподобни хора са преминали през внезапно преходно развитие и внезапно се сдобили със способността да мислят и да изработват неща, точно както съвременните човешки същества. Това е така, тъй като археологическите открития от този период представляват значително доказателство, което еволюционната теория не може да обясни. Според твърденията на дарвинистите технологията на каменните сечива, която се е запазила непроменена в продължение на почти 200 000 години, е била внезапно заменена с по-напреднала и бързо развиваща се занаятчийска технология. Така нареченият първобитен човек, който неотдавна бил слязъл от дърветата и започнал да се модернизира, изведнъж развил художествен талант и започнал да гравира или рисува рисунки с удивителна красота и изтънченост по стените на пещерите, както и да изработва изключително красиви украшения като огърлици и гривни.

Добре, но какво е причинило едно такова развитие? Как и защо „първобитните хоминиди” са се сдобили с такова художествено

умение? Учените-еволюционисти не притежават никакво обяснение как това би могло да се е случило, въпреки че предлагат разнообразни хипотези. Еволюционистът Роджър Люин описва трудностите, които дарвинистите срещат по отношение на този въпрос, в книгата си „Произходът на съвременните хора” (The Origin of Modern Humans) така: „Може би поради всеобхватната несигурност на все още незавършения археологически регистър учените отговарят на тези въпроси по множество различни начини.”

Археологическите открития обаче разкриват, че човекът е имал културно разбиране, откакто съществува. Възможно е това разбиране от време на време да е напредвало, от време на време изоставало или претърпявало резки промени. Но това не означава, че е настъпил някакъв еволюционен процес, а по-скоро културно развитие и изменение. Появата на произведенията на изкуството, които еволюционистите характеризират като „внезапно изменение”, не показва никакъв биологичен прогрес на хората (и особено от гледна точка на умствените способности). Хората по онова време може да са претърпели разнообразни обществени промени и тяхното художествено и творческо разбиране да се е изменило, но това не съставлява доказателство за какъвто и да било преход от примитивност към модерност.

Противоречието между археологическите останки, оставени от хората от миналото, и анатомичните и биологични останки, които би трябвало да съществуват, според еволюционистите, още веднъж доказват невалидността на дарвинистките твърдения относно този въпрос. (В следващите глави ще разгледаме подробни данни, които научно унищожават предполагаемото родословно дърво на човека, което е основното твърдение на дарвинизма.) Еволюционистите твърдят, че човешкото културно развитие трябва да е било съвсем пропорционално на биологичното развитие. Например хората

вероятно първо са изразявали своите чувства посредством прости рисунки, впоследствие развили това, докато тяхното постепенно развитие не достигнало кулминационна точка в художественото постижение. Ранните художествени останки от човешката история обаче напълно опровергават това твърдение. Пещерните рисунки, гравюри и релефи, които по общо мнение се смятат за първите примери на изкуство, доказват, че човешките същества от тази епоха са притежавали много възвишено разбиране за естетика.

В средата:

„Човекът с
лулата”, Пабло
Пикасо;

„Китара”,
Пабло Пикасо

Вляво:

„Пламтящ кон”,
Салвадор Дали

Вдясно: „Мек
часовник в
момента на
Големия
взрив”,
Салвадор Дали

Ако по-късните
поколения
трябва да
оценят
настоящите
произведения
на изкуството в
светлината на
еволюционните
предразсъдъци,
то биха се
появили доста
различни
мнения относно
нашето
общество.
Еволюционисти
те от бъдещето
биха могли да
видят творбите
на Салвадор
Дали или Пабло
Пикасо, или на
други
сюрреалисти и
да
предположат,
че хората от
нашите дни са
били доста
примитивни.
Това обаче
въобще няма да
отразява
действителност
та на фактите.

Учените, провели проучвания в пещерите, оценяват тези рисунки като най-значителните и ценни творби в историята на изкуството. Светлосенките в тези рисунки, използването на перспектива и употребата на тънки линии, чувството за дълбочина, майсторски отразено в релефите, и естетичните шарки, които се появяват, когато слънчевите лъчи огреят гравюрите, всичко това е

доказателство за развитие, което еволюционистите не могат да обяснят, защото според дарвинисткия възглед особености като тези би трябвало да са се появили много по-късно.

Множество пещерни рисунки, намерени във Франция, Испания, Италия, Китай, Индия, части на Африка и множество други области по света, ни дават важна информация за миналата културна структура на човечеството. Стилът и техниките на оцветяване, използвани в тези рисунки, са с такова качество, че удивяват изследователите. Въпреки това обаче учените-дарвинисти оценяват тези рисунки посредством собствените си предразсъдъци и интерпретират тези творби по пристрастен начин така, че да съответстват на еволюционните им приказки. Те твърдят, че същества, които едва придобили вид на съвременен човек, са рисували рисунки на животните, от които се страхували или ловували, и правили това в крайно примитивни условия в пещерите, в които живеели. Техниките, използвани в тези творби обаче, показват, че техните художници са притежавали изключително дълбок разум и са можели да го изобразят по най-внушителния начин.

Използваните художествени техники също показват, че хората по онова време въобще не са живели в примитивни условия. Нещо повече, тези картини по стените на пещерите не са доказателство за това, че хората тогава са живеели в тези пещери. Възможно е художниците да са живели в къщи наблизо, но да са избрали да направят своите рисунки по стените на пещерата. С какво чувство и мисли те са избирали какво да изобразяват е нещо, известно единствено на самите художници. Относно тези рисунки са извършени множество спекулации, от които най-нереалната интерпретация е, че те са направени от същества, които все още са били в примитивно състояние. Всъщност доклад, публикуван в

научната уеб страница на Би Би Си на 22 февруари 2000 г.,
съдържал следните редове относно пещерните рисунки:

*„. . . ние винаги сме се изумявали от тях, но смятаме,
че са направени от първобитни хора... Но според двама
учени, работещи в Южна Африка, този възглед
относно древните художници е напълно погрешен. Те
вярват, че рисунките са доказателство за едно
сложно и модерно общество.”*

Ако нашите съвременни произведения на изкуството бъдат
анализирани със същата логика хиляди години по-късно, то биха
възникнали редица спорове относно това дали обществото от 21-ви
век е било първобитно племенно общество или развита
цивилизация. Ако след около 5 000 години бъдат открити
неувредени картини на съвременни художници и ако не се е
запазила никаква писмена документация относно днешните дни, то
какво хората от бъдещето биха си помислили за нашия век?

Ако хора от бъдещето открият творби на Ван Гог или Пикасо и ги
оценят от еволюционна гледна точка, то как биха погледнали на
нашето съвременно общество? Пейзажите на Клод Моне щяха ли да
породят коментари като „Индустрията все още не се е развила и
хората са водели земеделски начин на живот” или коментари от
сорта на „Хората, все още неспособни да четат или пишат, са
общували посредством разнообразни скици”? Щяха ли
абстрактните рисунки на Василий Кандински да им дадат някакво
прозрение относно нашето съвременно общество?

*„Тези са от вестите на селищата. Разказваме ги на
теб.*

Има сред тях руини, има и покосени.”

(Коран, 11:100)

Footnotes

2. L. S. B. Leakey, **Adam's Ancestors: The Evolution of Man and His Culture**, New York and Evanston: Harper & Row, Publishers, 4ème Ed., 1960, pp. 9-10

3 Abram Kardiner, **Posthumous Essays by Branislau Malinowski** isimli yazının özeti, **Scientific American**, Juin 1918, p..58

4. Melville Herskovits, **Man and His Works**, Knopf: NY, 1950, p. 467

5. Ibid., p. 476.

6. Edward Augustus Freeman, "Race and Language," in **Essays, English and American**, with introductions notes and illustrations, New York: P. F. Collier & Son, [c1910] Harvard classics; No. XXVIII

7. Ahmad Thomson, **Making History**, London: Ta-Ha Publishers Ltd., 1997, p. 4

8 Zach Zorich, "Did Homo erectus Coddle His Grandparents?," **Discover**, Vol. 27, No. 01, January 2006, p. 67.

9. Roger Lewin, **The Origin of Modern Humans**, New York: W. H. Freeman and Company, 1993, p. 116

10. Claire Imber, "Ape-Man: Origin of Sophistication," **BBC News**, 22 February 2000, online at <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/650095.stm>

11. Lewin, **The Origin of Modern Humans**, p. 148-149

12. Ibid., p. 149

13. Dr. David Whitehouse, "'Oldest' Prehistoric Art Unearthed," BBC News, 10 January 2002, online at <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/1753326.stm>
14. Jean Clottes, "Chauvet Cave: France's Magical Ice Age Art," National Geographic, August 2001, p. 156.
15. Dr. David Whitehouse, "Ice Age Star Map Discovered," BBC News, 9 August 2000, online at <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/871930.stm>
16. <http://www.goldenageproject.org.uk/108catalhuyuk.htm>
17. Fenomen, 15 September 1997, p. 45
18. Robbin Dennell, "The World's Oldest Spears", Nature 385, fév.. 27, 1997, p. 767
19. Robbin Dennell, "The World's Oldest Spears", Nature 385, fév. 27, 1997, p. 767
20. Ibid., p. 768.
21. Hartmut Thieme, "Lower Palaeolithic Hunting Spears from Germany," Nature, Vol. 385, 27 Feb. 1997, p. 807
22. Tas Devrinde Yasam ("Life in the Stone Age"), Terra X Documentary Film, TRT
23. Bilim ve Teknik ("Science and Technology" Magazine), September 2000
24. Philip Cohen, "Open Wide," New Scientist, Issue 2286, 14 April 2001, p. 19.)
25. Glynn Isaac, Barbara Isaac, The Archaeology of Human Origins, Cambridge: Cambridge University Press, 1989, p. 71; C.B.M. McBurney,

The Haua Fteah (Cyrenaica), Cambridge: Cambridge University Press, 1967, p. 90

26. Vadim N. Stpanchuk, "Prolom II, A Middle Palaeolithic Cave Site in the Eastern Crimea with Non-Utilitarian Bone Artefacts," Proceedings of the Prehistoric Society 59, 1993, pp. 17-37, pp. 33-34

27. Paul Mellars, The Neanderthal Legacy, Princeton: University Press, 1996, p. 17; Vadim N. Stpanchuk, "Prolom II, A Middle Palaeolithic Cave Site in the Eastern Crimea with Non-Utilitarian Bone Artefacts," Proceedings of the Prehistoric Society 59, 1993, pp. 17-37, p. 17

28. "Neandertals Lived Harmoniously," The AAAS Science News Service, 3 April 1997.

29. Ruth Henke, "Aufrecht aus den Baumen," Focus, Vol. 39, 1996, p. 178. 30. Elaine Morgan, The Scars of Evolution, New York: Oxford University Press, 1994, p. 5

31. Chi, April 2005, p. 46

32. Michael Baigent, Ancient Traces: Mysteries in Ancient and Early History, England: Penguin Books, 1999, pp. 10-11

33. David Brewster, "Queries and Statements Concerning a Nail Found Imbedded in a Block of Sandstone Obtained from Kingoodie (MyInfield) Quarry, North Britain," Annual Report of the British Association for the Advancement of Science, 1844, p. 51

34. Baigent, Ancient Traces, p. 14

35. John Baines, Jaromir Malek, Eski Mısır Medeniyeti, Istanbul: İletişim Yayınları, 1986, Introduction. I

Поразителните Останки На Древните Цивилизации

Според погрешната представа на социокултурната еволюция, излагана през различните периоди от идеолози като Август Комте, Хърбърт Спенсър и Люис Хенри Морган, и по-късно комбинирана с теорията на Чарлс Дарвин, всички общества са еволюирали от примитивна към сложна цивилизация. Тази грешка, която била развита през късния 19-и век и чието влияние нараснало в периода след Първата световна война, формира предполагаемата „научна основа“ на расизма, колониализма и безмилостното движение на евмениката (държавен расизъм). Обществата в различните части на света с различни култури, цвят на кожата и физически особености са били изложени на нечовешко отношение, предизвикано от превръщането в живо дело на това ненаучно предубеждение.

Днес наред с високонапредналите цивилизации съществуват и изостанали такива. Това, че някои общества са

технологически по-напреднали, обаче не означава, че те умствено или физически са по-развити.

Писатели и мислители като Адам Фъргюсън, Джон Милър и Адам Смит твърдят, че обществата са еволюирали, минавайки през четири основни стадия: лов и събиране, отглеждане на добитък, селско стопанство и накрая търговия. Според твърденията на еволюционистите първобитният човек, който току-що се бил отделил от маймуните, единствено ловувал и събирал растения и плодове посредством възможно най-простите сечива. С постепенното нарастване на разума и уменията им хората започнали да опитомяват животни като овце и едър рогат добитък. След това техният разум и умения се развили до равнище, при което да са способни да се занимават със селско стопанство, и най-накрая - да могат да се ангажират в занаятчийство и търговия. Напредъкът и последните открития в археологията, антропологията и останалите клонове на науката обаче лишават от сила понятието „културна и социална еволюция”. Това не са нищо друго освен материалистически опити за изобразяване на човека, все едно че е еволюирал от безразсъдните животни, и за включване в науката на този мит, в който вярват поради философски причини.

Това, че хората са били способни да оцелеят посредством ловуване или земеделие, не показва, че те умствено са били по-развити или по-изостанали. С други думи, нито едно общество, което се изхранва чрез лов, не прави това, защото е по-изостанало или умствено по-близко до маймуните. А това, че едно общество се занимава със земеделие, пък не означава, че то се е отдалечило от животинския начин на живот. Дейността на никое общество не показва, че неговите представители произхождат от други живи същества. Тези дейности не оформят нови по-развити от гледна точка на разума и уменията същества посредством предполагаемия еволюционен процес, т.е. не създават нов вид същество. Множество племена,

които са технологично изостанали, днес се занимават само с лов и селско стопанство, но това в никакъв случай не ни навежда на мисълта, че те са по-малко хора. Същото е в сила както за човешките същества, които ще живеят след десетки хиляди години, така и за тези, които са живели преди десетки хиляди години. Вторите не са били първобитни хора, нито пък тези от бъдещето ще бъдат по-развит вид.

Изграждането на еволюционна история на цивилизацията на основата на начина на живот на обществата е ненаучен подход. Тази перспектива се основава на това, че разнообразните археологически разкопки са интерпретирани според материалистическите предубеждения на учените. Това догматично вярване допуска, че човешките същества, които са използвали каменни сечива, са били хора-маймуни, които са сумтели, вървели със свити колена и прегърбени и са проявявали поведение, подобно на животните. Нито една от намерените останки обаче не ни дава никаква улика за умствените способности на тези хора. Това са само предположения. Както вече казахме, ако след 100 000 години бъдат открити различни форми на съвременното изкуство и ако хората от бъдещето не притежават по-голяма информация, то на тази основа те вероятно биха направили доста различни интерпретации относно днешните човешки същества и технологията, която притежаваме.

Както виждаме, представата, че обществата са еволюирали, не е основана на никакво научно доказателство. Основата на тази теория е ненаучният възглед, който погрешно твърди, че човекът първоначално е притежавал маймунски мозък.

Антропологът-еволюционист от Харвардския университет Уилям Хауелс прави признание, като казва, че еволюционната теория повдига други въпроси, не относно тялото, а относно поведението.

Те са свързани с философията, защото установяването на научните факти е много по-трудно. Хауелс казва, че поведението не може да се превърне във вкаменелост по начина, по който може черепът, и че то не може да се запази както каменните сечива и следователно съществуват много слаби податки за това какво може да се е случило в античното минало. Той също така отбелязва, че просто е невъзможно хипотезите да бъдат тествани.

Всъщност напоследък повечето социални учени признават грешките в еволюционния възглед. Тези учени отбелязват, че социалната еволюционна теория противоречи на науката в следните точки:

1. Тя е тясно свързана с етническата дискриминация, лансирайки пристрастни интерпретации относно различни общества – например с допускането, че западните общества са по-цивилизовани.
2. Теорията предполага, че всички общества напредват по един и същи път, използвайки еднакви методи и споделяйки едни и същи цели.
3. Тя оценява обществото от гледна точка на материалистическите стандарти.
4. Тя е доста несъвместима с откритията. Множество общности, които живеят в примитивни условия, притежават по-цивилизовани душевни ценности, отколкото различни общества, третиранни като модерни – с други думи, те са миролюбиви и равноправни. Поради начина им на хранене голяма част от тях също така са по-здрави и по-силни.

Както тези точки ясно показват, представата, че обществата напредват от примитивни към „еволюирали“, е несъвместима с научните факти. Тази теория е основана на интерпретации, изопачени под въздействието на материалистическата идеология.

Останките и артефактите, които миналите цивилизации са оставили след себе си, разкриват грешките в измамата за „еволюцията на историята и културата”.

Следите На Миналото Отричат Еволюцията

Откритията от миналите цивилизации правят невалидна теорията за „напредъка от първобитност към цивилизованост”. Когато разгледаме хода на историята, истината, която се появява, е, че хората винаги са се радвали на същия интелект и творческа способност. Творбите, изработени от хората преди стотици хиляди години, и следите, които са оставили след себе си, в действителност притежават много по-различни значения от това, което еволюционистите твърдят. Когато погледнем към същите тези следи, виждаме, че хората от всички минали векове, със своя интелект и способности, са извършвали нови открития, задоволявали са нуждите си и са строили собствените си цивилизации. Фактори като природни ресурси и климат са играли важна роля, но човешките същества винаги са формирали цивилизации и са предавали своето знание и опит на следващите поколения.

Изпратените вестители помогнали на своя народ да се развие и да напредне, преминавайки през големи промени. Вдъхновени от Бога, те са притежавали подробни научни познания. Например Пророкът Нух (Ной) (м.н.) е познавал корабостроителната технология. От сведенията, представени в Корана, ние научаваме, че неговият кораб (Ноевият ковчег) е бил с парна енергия. (Бог знае най-добре):

„Когато дойде Нашата повеля и кипна пещта [таннур], рекохме: “Натовари в него от всичко по чифт, и своето семейство, освен онези, за които

***имаше слово отпреди, и всеки, който е вярвал.” А
вярваха заедно с него само малцина.”*** (Коран, 11:40)

Таннур е вид пещ, която днес все още се използва в различни области. В айята се казва, че тази пещ кипи. Ето така ние разбираме, че Ноевият ковчег (кораб) става готов за движение с кипването на пещта. Всъщност в своите тълкувания Елмали Хамди Язър казва, че ковчегът е бил „един вид параход, задвижван от пещ”:

„Таннур: В речника тази дума е обяснена като затворена пещ или огнище. Думата „фара” означава кипене и избликване с голяма сила и интензивност... С други думи, това подсказва, че корабът не е бил с платна, а е бил задвижван от пара, доставяна от пещ.”

Огромни постижения в науката, изкуството и технологията са били осъществени също по времето на Пророка Сулайман (Соломон) (м.н.). Коранът например посочва, че по негово време са били използвани транспортни средства, бързи колкото самолети:

„И на Сулайман [подчинихме] вятъра... Утринният му ход бе колкото месец, и вечерният колкото месец...” (Коран, 34:12)

Този айят ясно показва, че дългите разстояния е можело да бъдат изминавани бързо. Това сочи към вятърните превозни средства, които са използвали технология, подобна на тази, използвана в наши дни. (Бог знае най-добре.) Нещо повече, Коранът съобщава, че:

„Правеха за него те каквото пожелае светилища и изваяния, и блюда, колкото басейни, и закрепени котли. О, роде на Дауд, служете [на Аллах] с признателност! Малцина от Моите раби са признателни.“ (Коран, 34:13)

С други думи, Пророкът Сулайман (Соломон) (м.н.) е карал работниците си да използват много напреднали строителни и архитектурни технологии.

В един друг аят се казва така:

„И сатаните едни да строят, други да се гмуркат.“
(Коран, 38:37)

Фактът, че Пророкът Сулайман (Соломон) (м.н.) е можел да управлява сатаните – гмурци, показва мястото и добива на подводните ресурси. Процесите на добив на подводен нефт и скъпоценни метали и обработването им изисква високоразвита технология. Тези аяти наблягат на това, че такава технология е съществувала и също така е била и прилагана.

Друг аят разкрива: *„разтопихме за него медта като извор“* (Коран, 34:12). Употребата на разтопена мед показва съществуването на напреднала технология, използваща електричество, по времето на Пророка Сулайман (Соломон) (м.н.). Както знаем, медта е един от най-добрите проводници на метал и топлина, поради което представлява основата на електрическата индустрия. Изразът *„разтопихме за него медта като извор“* най-вероятно посочва, че голямо количество електричество е било произвеждано и използвано в множество технологични сфери. (Бог знае най-добре.)

Няколко айята разкриват, че Пророкът Дауд (Давид) (м.н.) е имал добри познания в областта на металообработването и изработването на доспехи:

„... И размекнахме за него желязото. [И му рекохме]: „Направи широки ризници и ги оразмери! И вършете праведни дела! Зрящ съм аз за вашите дела.” (Коран, 34:10-11)

В Корана също така е споменато, че Зу-л-Карнайн (м.н.) е построил стена между две планини, която не е могла да бъде изкатерена или пробита от народите по онова време. Според свързан с това айят той е използвал железни късове и разтопена мед:

[Зу-л-Карнайн рече:] „Носете ми железни късове, додето се изравни между двата склона!” Рече: „Раздухвайте!” Когато ги превърна в огън, рече: „Донесете ми да излея върху тях разтопена мед!” (Коран, 18:96)

Тези сведения показват, че Зу-л-Карнайн (м.н.) е използвал железобетонна технология. Желязото, един от най-здравите материали, използвани в строителството, е от значение за увеличаване на силата на архитектурни творения като сгради, мостове и язовири. От този аят става ясно, че той е поставил железните късове по дължина и изливайки хоросан над тях, направил една устойчива подсилена бетонена структура. (Бог знае най-добре.)

В надписите на древните цивилизации от Средна Америка се споменава за висок мъж, с брада и бели одежди, който дошъл при тях. Те също така съобщават, че за един кратък период от време вярата в един Бог се била разпространила и настъпил внезапен напредък в науката и изкуството.

Множество пророци като Якуб (Яков), Юсуф (Йосиф), Муса (Мойсей) и Харун (Аарон) (Бог да ги благослови и с мир да ги дари) са били изпратени на Египет. Тези пратеници и хората, които им повярвали, може да са имали голямо влияние върху бързия художествен и научен прогрес, постигнат от египтяните през различните времена.

Мюсюлманските учени, които следват Корана и Сунната на Пророка Мохамед (Бог да го благослови и с мир да го дари), са извършили значителни открития в сферите на астрономията, математиката, геометрията, медицината и други науки. Това е допринесло за настъпването на огромни промени и значителен напредък в науката и социалния живот. Една част от тези Мюсюлмански учени и техните дела са следните:

Абд ал-Латиф ал-Багдади е известен със своя труд по анатомия. Той поправя по-ранни грешки относно много от костите в тялото, като например долната челюст и гръдния кош. Неговото произведение „Ал-ифада ва-л-и'тибар” било оформено през 1788 г. и преведено на

латински, немски и френски език. В книгата си „Макалатун фиал-Хавас” пък той изучавал петте сетивни органа.

Ибн Сина (Авицена) описал начините на лечение на множество болести. Най-известната му творба „Китаб ал-Канун фи ат-Тибб” (Книга на лечението и Канон на медицината) била написана на арабски език и преведена на латински през 12-и век. До 17-и век тя била преподавана и считана за основен учебник в европейските университети. Голяма част от медицинските сведения в нея днес все още се използват.

Закариа Казвини срива множество погрешни представи относно мозъка и сърцето, които от времето на Аристотел дотогава били смятани за верни. Информацията, която той дава относно тези два органа, е много подобна на нашите съвременни знания.

Закариа Казвини, Хамдуллах Муставфи ал-Казвини (1281-1350) и Ибн Нафс, всички те изучавали анатомия и формирали основата на съвременната медицинска наука.

Али ибн Иса написал тритомова творба върху очните заболявания - „Тазкират ал-Каххалин”. Първият том е изцяло посветен на анатомията на окото и съдържа изключително ценна информация. По-късно книгата била преведена на латински и немски език.

Ал-Байруни демонстрирал 600 години преди Галилео Галилей, че Земята се върти, и също така 700 години преди Нютон изчислил и нейния диаметър.

Али Кушчу изготвил първата карта на Луната, като една от областите там е наименувана на него.

Табит ибн Курра открил диференциалното смятане векове преди Нютон.

Ал-Баттани е първият, открил тригонометрията.

Абу'л Вафа носи отговорността за това тригонометрията да се сдобие с понятия като секанс и косеканс.

Ал-Кваризми пише първата книга по алгебра.

Ал-Магхриби открива уравнението, известно като триъгълник на Паскал, 600 години преди самия Паскал.

Ибн Хайтам е откривателят на оптиката. Бейкън и Кеплер са се възползвали от неговите творби. Галилео е използвал неговите творби в своето откритие на телескопа.

Ал-Кинди изложил относителността и теорията за относителността 100 години преди Айнщайн.

Акшамсаддин, който живял приблизително 400 години преди Паскал, бил първият, който открил съществуването на микроби.

Али ибн Аббас извършил първата операция на рак.

Ибн Джаззар описал причините и лечението на проказа.

Мюсюлманските учени, само една малка част от които са изброени по-горе, извършили велики открития, които щели да формират основата на съвременната наука, следвайки Корана и пътя на Пророка Мохамед (Бог да го благослови и с мир да го дари).

Както се вижда, множество хора от ранното минало са постигнали напредък в изкуството, медицината, технологията и науката посредством изпратените им пратеници. Подчинявайки се на пророците и поучавайки се от техните съвети и насърчения, те се сдобили със знание, което по-късно са предали на следващите поколения. В допълнение, общества, които понякога се отвръщали от истинската религия и развивали суеверни вярвания, чрез

усилията на тези пратеници се върнали отново към вярата в единствен Бог.

Когато откритията от миналите векове бъдат разгледани подробно без предразсъдъци, то вярната „история на човечеството“ може ясно да бъде разбрана.

Както вече споменахме, „изостаналите“ и „напреднали“ цивилизации са можели да съществуват едновременно във всеки един исторически период, така както съществуват и днес. Днес ние се радваме на космическа технология, докато хора от другите части на земното кълбо живеят в примитивни условия. Ето така в миналото, докато, от една страна, Древният Египет е имал славна цивилизация, в някои части на Африка са живели доста изостанали общества. Маите, които са изграждали високоразвити градове и от следите, които са оставили след себе си, става ясно, че са притежавали несъмнено напреднала технология, са изчислили орбитата на планетата Венера и са открили луните на планетата Юпитер, а от друга страна, хора от много области на Европа, които са вярвали, че Земята е център на Слънчевата система. Докато египтяните са прилагали успешно мозъчна хирургия, в други области пък хората са вярвали, че болестите са причинени от предполагаеми зли духове.

Със своята правна система, литература, разбиране за изкуство и астрономически познания шумерите са изградили в Месопотамия една изключителна цивилизация, докато в други части на света са живели общества, които все още били неграмотни. Следователно, по същия начин както не всички съвременни цивилизации са напреднали, така и в миналото никога не е имало време, през което са съществували само изостанали общества, което е обратно на това, което еволюционистите твърдят.

Досега разгледахме доказателства, спадащи към различни периоди на историята, и разгледахме примери от културите на хората, живели преди десетки или стотици хиляди години. Когато погледнем към по-близката история, отново се натъкваме на доказателства за това, че човешките същества винаги са си били хора: Със своята култура, наука и технология велики цивилизации ни показват кулминационните точки, достигнати от човешкия разум преди хиляди години. Величествената цивилизация на Египет, установена в началото на третото хилядолетие преди новата ера, е един от примерите. Тук си имаме работа не с „примитивни“ хора, които неотдавна са разделили пътищата си с маймуните, а с цивилизовани човешки същества, които може да се забележи, че са наследили друга цивилизация, която е съществувала в продължение на хиляди години преди тях. Същото се отнася и за шумерите, маите, инките и ацтеките, които са живели приблизително по едно и също време.

С напредване на технологията през 20-и век археологическите проучвания силно се ускориха и започнаха да се откриват все повече и повече доказателства относно истинската история на човечеството. Ето така стана ясно, че животът в Египет и останалите цивилизации преди хиляди години от много страни е бил подобен на този, който ние водим днес. И най-вече археолозите установили огромни постижения, направени от древните египтяни, шумерите и маите в областта на медицината, индустрията и изкуството.

Мегалити: Удивителните Творби На Човешката История

Строителната техника и технологията, използвани при строежа на пирамидите, все още са мистерия. Тези гигантски постройки, чието изграждане е трудно да бъде възпроизведено дори и използвайки съвременната технология, са били построени от високо компетентни хора, които са

живели преди
около 2 500
години.

Мегалит е наименованието, дадено на строежи от гигантски каменни блокове. Тези строежи са изградени с различни цели. Когато погледнем към историята на човечеството, ще видим, че до днес са се запазили множество мегалити. Една от най-изненадващите страни на тези строежи е колко огромни каменни блокове, някои от които тежат повече от тон, са използвани за построяването на въпросните здания, начинът, по който тези камъни са били пренесени до строителната площадка, и техниките, които са били използвани. Как хората по онова време са построили тези постройки, поставяйки един блок върху друг? Тези мегалити обикновено са били строени чрез използването на камъни, донесени от далечни места, и са смятани за чудеса на строителството и инженерството. Хората, които са изградили такива постройки, очевидно би трябвало да са притежавали напреднала технология.

Преди всичко планирането е крайно необходимо за строежа на тези здания. Този план трябва точно и достоверно да бъде съобщен на всеки, който взема участие в този проект. Трябва да бъдат изготвени технически скици на това къде точно ще бъде изграден строежът. Нещо повече, изчисленията в тези чертежи трябва да бъдат изчистени от всякакъв вид грешки, защото и най-малката неточност би попречила на изграждането на постройката. Освен това, за да може строежът да завърши успешно, организацията също трябва да бъде безупречна. Фактори като координация на работниците и посрещане на нуждите им (храна, почивка и др.) са от голямо значение за придвижването на строежа в желаната посока.

Очевидно е, че хората, участвали в строежа на тези постройки, са притежавали натрупано знание и технология, далеч

по-превъзхождаща от това, което в повечето случаи се смята. Както споменахме по-рано в книгата, цивилизацията не винаги се движи само напред, тя понякога се движи и назад. Всъщност през по-голямата част от времето напредналите и изостаналите цивилизации могат да съществуват едновременно в различни части на света.

Твърде вероятно е хората, които са изградили въпросните мегалити, да са притежавали развита цивилизация, както ни показват и археологическите и исторически останки. Това е така, защото постройките, които са изградили, ни показват, че те са имали широкообхватни познания по математика и геометрия, били са наясно с технологията, необходима за построяването на сгради чрез изчисляване на устойчиви точки по неравни местности, използвали са устройства (като компас) за определяне на географско местоположение и са били в състояние, когато било необходимо, да транспортират необходимите за строителството материали на разстояние от доста километри. Очевидно те не са постигнали всичко това, използвайки примитивни сечива. Всъщност множество експерименти, извършени от съвременни изследователи и археолози, разкриват, че е невъзможно построяването на тези постройки при условията, представяни от еволюционната теория. Изследователите, които се опитали да изградят подобни постройки, възпроизвеждайки въображаемите условия, приемани от еволюционистите, се провалили. Не само че тези изследователи намерили за твърде трудно да построят подобна постройка, но те изпитали също така огромна трудност в транспортирането от едно място на друго на камъните, които формират основата. Това още веднъж показва, че хората по онова време не са водели изостанал живот, както твърдят еволюционистите. Те са се наслаждавали на изкуството, разбирали са от архитектура, изкусно са използвали

строителната технология и са се занимавали с астрономически проучвания.

Портата на
Ищар,
Багдад

Напълно нормално е това, че от миналите цивилизации в повечето случаи са се запазили само каменни блокове, масови каменни структури или разнообразни каменни сечива отпреди стотици хиляди години. Неприемливо е обаче да гледаме към няколко каменни структури и артефакти и да правим заключение, че хората по онова време са имали неразвита цивилизация, която е можела единствено да използва камъни и е била лишена от всякакъв вид технологии. Коментари като тези, основани на различни догми, нямат никаква научна стойност. Ако тези открития обаче бъдат оценени без негативното влияние на всякакъв вид предубеждения, то тогава могат да бъдат направени интерпретации, по-близки до истината. Очевидно е, че дори и обществото отпреди стотици хиляди години да е живяло във внушителни дървени къщи, красиво построени вили от стъкло и да е използвало най-привлекателните декоративни материали, много малко доказателства за това биха се съхранили поради ерозивното влияние на ветровете, дъждовете, земетресенията и наводненията, случили се в продължение на тези

стотици хиляди години. На дървения материал, стъклото, медта, месинга и различните други материали са необходими само средно около 100-200 години, за да се износят при естествени условия. С други думи, в рамките на 150-200 години дървените или бетонни стени на вашата къща ще се износят и много малко ще се запази от материалите в тях. Ще се запази дори още по-малко, ако те бъдат изложени на земетресения, наводнения или бури. Всичко, което ще остане, ще са каменни блокове, за разрушаването на които ще е необходим един по-дълъг период от време. Дори и тогава каменните материали ще се разложат на по-малки парчета. Следователно невъзможно е интерпретации, извършени единствено на базата на тези каменни блокове, относно всекидневния живот на обществата, които са съществували по онова време, техните социални взаимоотношения, вярвания, вкус и творческо разбиране, да достигнат степен на сигурност.

Еволюционистите обаче все още се опитват да постигнат невъзможното, украсявайки различни открития с въображаеми интерпретации и измисляйки разнообразни сценарии. Фантазирането и изопачаването на фактите е нещо, което всъщност се критикува от самите еволюционисти. Този подход дори си има и име: „Ето такива истории“ („Just So Stories“). Той се явява в критиките на видния палеонтолог-еволюционист Стивън Джей Гулд и е взет от книгата със същото заглавие, написана от британския писател и поет Ръдиард Киплинг (1865-1936) и публикувана през 1902. В тази книга с приказки, написани за деца, Киплинг разказва няколко измислени истории за това как живите същества може би са се сдобили с някои органи. Той например е написал следното относно хобота на слона:

„В едни далечни времена слонът нямал хобот. Той имал само черникав издут имало един слон, един нов слон – малкото на слона, който бил много любопитен. Така че той продължил... докато не се спънал на нещо, което помислил, че е с трупче на самия бряг на голямата сивозелена, хлъзгава река Лимпопо, която обградена от евкалиптови дървета. Това в действителност обаче бил един крокодил... Когато малкото слонче навело главата си надолу близо до крокодил уста, крокодилът го захапал за малкия му нос... Тогава слончето седнало на малките си хълбоци и започнало да дърпа, да дърпа, да дърпа и носът му започнал се удължава. А крокодилът се мъчел да се върне във водата, като я направил размахвайки опашката си, и дърпал ли дърпал, дърпал ли, дърпал.”

Книгата на Ръдиард Киплинг, озаглавена „Ето такива истории“ („Just So Stories“)

Гулд и някои други учени-еволюционисти критикували изпълването на литературата с подобни на този разкази, които нямат подкрепящи ги доказателства. Същото се отнася и за тези, които се опитват да обяснят развитието на обществата от гледна точка на еволюционната теория. Подобно на приказките на Киплинг „Ето такива истории“ на социолозите-еволюционисти са базирани единствено на въображението им. Всъщност предполагаемата история на човечеството, базирана на общества, чиито

предшественици са били единствено способни да сумтят и използват недодялани каменни сечива, които живеели в пещери и се прехранвали единствено посредством лов и събиране и които, развивайки се, впоследствие започнали да се занимават със земеделие и по-късно да използват метали, които с нарастване на умствените им способности започнали да установяват социални взаимоотношения, не е по-различна от историята за хобота на слона, който се удължил на брега на реката.

Гулд описва този ненаучен подход така:

„Учените знаят, че тези истории са приказки. За съжаление обаче те присъстват в професионалната литература, където са приемани твърде сериозно и дословно. При това положение те стават „факти“ и влизат в популярната литература...”

В допълнение, Гулд казва, че тези истории не доказват нищо:

„Тези приказки в традицията „ето такива истории“ на еволюционната природна история не доказват нищо. Но тежестта на тези и много подобни на тях случаи сломи вярата ми в градуализма преди дълго време. По-изобретателни мозъци все още биха могли да я спасят, но представи, спасени единствено от свободни спекулации, не ми се нравят много.”

Нюгрейндж

Нюгрейндж,
една от
най-известн
ите каменни
постройки в
света, се
състои от 93
мегалита

Нюгрейндж е монументален гроб близо до Дъблин и по общо мнение е построен около 3200 г. пр.н.е. Нюгрейндж е съществувал по времето преди египетската цивилизация да е била създадена и преди появата на вавилонската и критската цивилизация.

Стоунхендж, който е една от най-известните каменни структури в света, все още не е бил построен. Проучванията са показали, че Нюгрейндж не е бил само гроб и че хората, които са го построили, са притежавали обширни познания по астрономия. Преди да преминем към астрономическите особености на Нюгрейндж, би било полезно да споменем за особеностите на неговото строителство, защото строителите на Нюгрейндж са притежавали инженерни техники и архитектурно знание, на които си заслужава да се обърне внимание.

От страна на множество археолози Нюгрейндж е характеризиран като техническо чудо. Например куполът на върха на структурата сам по себе си е инженерно чудо. Единичните камъни, тежки в

долната част и леки в по-горните части, толкова точно са наместени един върху друг, че всеки един се подава леко над този, който е под него. По този начин над централната част на постройката се издига един шестоъгълен шестметров димоотвод. На върха на димоотвода има каменен капак, който може по желание да бъде отварян или затварян.

Очевидно е, че тази гигантска структура е построена от хора с отлично инженерно познание, които са можели да изчисляват точно, да планират прецизно, да транспортират тежки товари и да използват добре своите строителни знания. Еволюционните твърдения не хвърлят никаква светлина върху това как тази постройка е била изградена. Това е така, тъй като според техния нереален възглед хората по онова време са живели в примитивни и изостанали условия. Невъзможно е обаче един такъв огромен паметник да е бил построен от хора, които не са имали инженерни и строителни знания.

Входният
камък и
отворът в
покрива на
Нюгрейндж.
Все още не се
знае как
каменните
блокове са
били
транспортиран
и, нито пък
какви техники
са използвани
по време на
строежа.

Астрономическите особености на постройката също са удивителни. Този огромен паметник е бил построен по такъв начин, че поражда едно внушително светлинно зрелище в дните на Слънчево обръщане. През зимното слънцестоене, с други думи малко след разсъмване в най-краткия ден на годината, слънчевата светлина попада направо върху погребалната зала в Нюгрейндж. Тогава тя се отразява по различните коридорни врати и огромни камъни, докато накрая достига до задната стена. И именно през това време се появява една съвършена светлинна игра. Едно забележително нещо е, че светлината влиза в постройката не през коридора, а през специално направена тясна дупка, която се намира на тавана на коридорната врата. Всички каменни блокове са под такъв ъгъл, че да позволяват на светлината да достигне и да бъде отразена от тях. Това е и факторът, който прави възможно това светлинно шоу.

Следователно може да се види, че строителите на тази гигантска постройка не само са имали инженерни познания, но също така са притежавали и астрономически знания, посредством които да изчисляват дължината на дните и движенията на Слънцето.

Нюгрейндж е само една от многото каменни постройки, запазили се в областта от този период. Заключение, което трябва да бъде направено след разглеждането на тази постройка, е, че тя е изградена от хора с натрупани знания, които са използвали напреднали техники и методи. Интерпретацията, която трябва да бъде извършена относно начина на живот на хората по онова време, е, че хора, които са строили такива постройки, е напълно възможно да са живеели в удобни и развити места. Това показва, че те са имали познания по астрономия, технология, с която да наблюдават космоса, и достатъчно знание, за да тълкуват правилно направените наблюдения. Всекидневният живот на хора, способни правилно да интерпретират информацията, която са получили посредством наблюдаването на космоса, би трябвало да е цивилизован съразмерно с това натрупване на знание. Може би единствено този каменен паметник се е запазил от това общество, което може да е живяло в комфортни къщи, да е имало добре поддържани градини, да е притежавало възможността да получава лечение в добри болници, да се е занимавало с търговска дейност, да е обръщало специално внимание на изкуството и литературата и да се е радвало на обширно културно наследство. Всичко това са реалистични интерпретации, които могат да бъдат направени относно този каменен паметник и хората, които са го построили, основани на археологическите открития и исторически факти. Тъй като еволюционистите обаче са свикнали да мислят единствено в рамките на материалистическите предели, то те предпочитат да разказват истории, които са плод на специфична догма, отколкото да направят разумни интерпретации, съвместими с науката. Тези техни истории обаче никога не могат да изразят безспорна истина.

Стоунхендж

Стоунхендж
може да е
бил построен
като
строителни
блокове на
дървена
постройка.
Дървена
сграда,
построена на
тях, е щяла
да бъде
незасегната
от вятъра и
бурите.
Твърде
вероятно е
само
основите на
сградата да
са се
запазили.
Методите и
мотивите за
построяването
о на
Стоунхендж
все още са
предмет на
спор, но
една
съществена
особеност,
разкрита от
учените, е
вързката му
с
астрономията.
Хората,
които са
построили
тази
конструкция,
са
притежавали

както
инженерни,
така и
напреднали
познания по
астрономия.

Стоунхендж е паметник, който се състои от големи каменни блокове, подредени в кръг. Той е съставен от около 30 блока, всеки един от които е средно с височина 4.5 метра и тежест 25 тона. Паметникът, който е разположен в Англия, е привлякъл вниманието на множество изследователи. Предложени са множество теории относно това как и защо той е бил построен. Това, което е от значение тук, не е коя от тези теории в действителност е вярна. Важното нещо е, че този паметник е друг пример, който опровергава твърденията, направени от еволюционната теория, с цел обясняване на историята на човечеството.

Изследователите разкриват, че Стоунхендж е бил построен на три етапа. Според множество източници първоначалният строеж на Стоунхендж датира отпреди 2800 г. пр. Хр. С други думи, неговата история започва преди около 5000 години. Историческите източници разкриват, че по време на първоначалния строеж е бил направен един малък кръг от гигантски камъни, а извън тях е била издигнат и един островърх камък, наречен „камъкът пета”. По-късно бил оформен втори кръг, отново от огромни камъни, след което във вътрешността на тези кръгове били издигнати каменни блокове, известни като „сини камъни”.

Една от най-забележителните страни на този монумент са сините камъни, използвани в него. Това е така, тъй като никъде около Стоунхендж няма източник на такива камъни. Учените установили, че тези каменни блокове били доставени до мястото на строежа от планината Пресели (Prescelly). Това се явява и най-забележителното, защото източникът на въпросните камъни е

на около 380 километра разстояние от Стоунхендж (по суша). Ако, както еволюционистите твърдят, хората по онова време са живели при първобитни условия и единствените сечива, с които са разполагали, са били дървени скрипци, салове, направени от дънери, и каменни брадви, то как тогава тези камъни са били транспортирани през целия този път до областта, в която е разположен днес Стоунхендж? Това е въпрос, на който не могат да отговорят сценариите, които са само плод на въображението на еволюционистите.

Една група учени се опитала да транспортира сини камъни до Стоунхендж, възпроизвеждайки условията, които са смятали, че са съществували тогава. За тази цел използвали дървени макари, построили сал, който да може да превози камъните, като съединили в едно три сала, издърпали лодката нагоре по реката, използвайки дървени прътове, и след това се опитали да поместят камъните нагоре по хълма, използвайки грубо изработени колела. Но техните усилия били напразни. Това бил само един от експериментите, проведени с цел установяване на начина, по който тези сини камъни са били закарани до Стоунхендж. Били проведени още множество други такива и учените се опитвали да разберат какъв метод на транспортиране може да е бил използван от хората по онова време. Но тези проучвания, проведени съгласно еволюционните предразсъдъци, всеки път оставали далеч от успеха. Това е така, тъй като всички те са били проведени, водени от заблудата, че хората, които са живели по времето, когато Стоунхендж е бил построен, са използвали недодялани сечива, направени от камъни и дърва, и са притежавали изостанала цивилизация.

Тук има една друга точка, която се нуждае от наблягане. По време на въпросните експерименти са били използвани различни модели изработени в корабостроителници възета, произведени във

високотехнологични фабрики, и детайлни планове и изчисления. С други думи, те са се възползвали от ползите на съвременната технология. Въпреки това обаче не могли да бъдат постигнати никакви положителни резултати. Хората, които живели преди около 5000 години, обаче транспортирали тези камъни, всеки един от които тежал много тонове, и ги подредили в кръг, изчислявайки точното им географско разположение. Очевидно е, че те не са извършили всичко това посредством каменни сечива, салове, направени от дънери, и дървени макари. Стоунхендж и множество други мегалити са били построени с помощта на технология, за която ние днес дори не бихме могли да гадаем.

Удивителните Останки В Град Тиахуанако

Не е възможно
камъните, всеки
един от които тежи
много тонове,
използвани тук в
северноамериканск
ия град Тиахуанако,
да са били
транспортирани без
стоманени въжета,
крикове и други
строителни
съоръжения.

Град Тиахуанако, който е разположен на 4000 метра надморска височина в Андите между Боливия и Перу, е изпълнен с останки, които шокират посетителите. Областта е определена като едно от археологическите чудеса на Южна Америка.

Една от най-удивителните останки в Тиахуанако е календар, който показва равноденствията, сезоните и разположението и движението на Луната през всеки един час. Календарът е едно от доказателствата, че хората, които са обитавали въпросния регион, са притежавали високонапреднала технология. Сред останалите забележителни останки в Тиахуанако са паметниците, направени от каменни блокове, някои от които тежат около 100 тона.

Автор от Ридърс Дайджест (Reader's Digest) пише: „... най-добрите инженери днес все още си задават въпроса дали биха могли да отрежат и преместят огромни скални маси като тези, използвани за построяването на града. Гигантските блокове изглеждат сякаш са били използвани метчици за отрязването им ...”

Например градските стени са били построени, като са поставяни блокове, тежащи 60 тона, върху други, тежащи 100 тона. За построяването на тези стени е използвано каменоделство, което изисква много голямо майсторство. Огромните квадратни блокове

са съединени посредством изгладени улеи. Улеите, дълги 2.5 метра, са били направени върху блокове с тежест 10 тона. В някои части на останките съществуват водни канали с дължина 1.8 метра и широчина половин метър. Те са с такава прецизност, каквато рядко може да бъде открита дори днес. Не е възможно тези хора да са изработили тези творби при липсата на технологични средства, както твърдят еволюционистите. Това е така, тъй като в примитивните условия, за които ни уверяват еволюционистите, изработването само на една от тези творби би отнело време, по-дълго от един човешки живот. Това означава, че са били необходими стотици години за създаването на Тиахуанако, което също показва, че тезата на еволюционистите е грешна.

Портата на
Слънцето,
която се смята,
че тежи около
10 тона, не е
била построена
от общество,
непритежаващо
технологични
средства, както
еволюционисти
те твърдят.
Структури като
тази лишават от
сила
еволюционното
твърдение за
движение от
примитивно
към развито
общество.

Един от най-забележителните монументи в Тиахуанако е Портата на Слънцето. Направена от един-единствен камък, тя е с 3 метра височина и 5 метра широчина. Смята се, че тежи около 10 тона. Портата е украсена с различни рисунки. Все още не може да бъде дадено никакво обяснение относно това какъв метод са използвали хората от региона, за да я построят. Каква технология е използвана за изграждането на една толкова внушителна структура? Как каменните блокове с тежест 10 тона са били извадени от каменоломната и откъде са били донесени? И с какви средства? Очевидно е, че всичко това е постигнато с помощта на нещо повече от прости сечива и оборудване, както твърдят еволюционистите.

Когато човек вземе предвид географските условия в областта, където се намира Тиахуанако, то всичко добива още по-удивителни размери. Градът е разположен на много километри от нормалните населени области и е бил построен на около 4000 метра надморска височина. Той се простира на високо плато, където атмосферното

налягане е около една втора от това на морското равнище, и силно разределеният въздух тук би могъл да затрудни дори още повече задачите, които изискват човешки труд.

Всички тези сведения ни показват, че тук, така както и в много други области по света, са съществували напреднали цивилизации, което прави недействителна еволюционната теза, че историята на човечеството винаги е еволюирала напред.

Древен Египет: Една Величествена Цивилизация

Древен Египет е една от най-величествените цивилизации, основана от хората преди хиляди години. Древните египтяни са достигнали до много високи равнища на медицината, науката и изкуството и са оставили след себе си стотици творби. Те са притежавали повече знание и опит, отколкото е възможно за общество, ако то е било продължение на едно първобитно такова. Нивото на цивилизация, постигнато от древните египтяни, в много части на света днес все още не е постигнато. В различни части на Африка, определени области в Южна Америка и редица части на Азия, а дори и в самия Египет все още се води живот, който е назад от общото ниво на цивилизацията. Древноегипетската цивилизация, която е отбелязала огромен успех в медицината и най-вече в анатомията, градското планиране, архитектурата, изящните изкуства и текстила, днес се изучава от учените с голям възторг и изумление.

Произходът На Медицината Е В Древен Египет

Техниките за мумифицира не на древните египтяни показват, че те са притежавали напреднали медицински познания.

Нивото на развитие, постигнато в областта на медицината в Древен Египет, е доста изумително. Откритията, направени по време на разкопките, изумили както археолозите, така и историците, тъй като нито един историк не очаквал една толкова силно развита технология у цивилизация, живяла през 3 000-те години преди новата ера.

Било разкрито, посредством рентгенови анализи върху мумиите, че в Древен Египет е била практикувана мозъчна хирургия. При това тези операции са били провеждани с помощта на високопрофесионални техники. Когато били изследвани черепите на мумиите, които са били подложени на операция, можело да се види, че оперираните страни са били разрязани много правилно. Били открити дори зараснали черепни кости, което доказва, че тези хора са живели след мозъчната операция.

Друг пример пък са някои лекарства. Благодарение на бързия напредък в експерименталната наука през 19-и век бе направена и голяма крачка в областта на медицината. Откриването на антибиотиците бе едно от най-големите постижения, направени през този век. Думата „откритие” обаче не е много правилна, защото много от тези техники вече са били известни на древните египтяни.

Едно от най-значителните дела, което ни показва колко напреднали са били древните египтяни в областта на науката и анатомията, са несъмнено мумиите, които са оставили след себе си. Египтяните са използвали стотици различни техники в процеса на мумифициране.

Процесът на мумифициране, който позволява на телата да се съхранят в продължение на хиляди години, в действителност е много сложен. По същество техниката, използвана от древните египтяни, е следната: Първо били изваждани мозъкът и някои от вътрешните органи на мъртвия с помощта на специални инструменти. Следващият етап от процедурата на мумифициране включва дехидриране на тялото със самороден натриев карбонат в продължение на 40 дена. (Самородният натриев карбонат е природна сода, предимно микстура на натриев бикарбонат и натриев карбонат с малко количество натриев хлорид и натриев сулфат.) Излишните телесни течности били дренирани и след това телесната кухина била запълвана с лен, пясък или дървени стърготини. Кожата била намазвана със специални билкови препарати и след това покривана с разтопена смола, за да може да бъде допълнително запазена. Накрая тялото внимателно било обвивано в ленени превръзки.

Техниките за мумифициране на древните египтяни не били прилагани единствено върху човешките същества, но също така и върху животни. Археологическите открития и особено техниките на мумифициране показват, че медицината в Древен Египет е била силно развита. Нещо повече, не трябва да се забравя, че мумифицирането, извършвано без нараняване на телесната форма и чрез отстраняването на всички заболели органи на мъртвия, ни показва, че хората, които са го практикували, са имали достатъчно познания по анатомия, за да знаят разположението на различните органи.

По време на разкопките били разкрити също така и множество медицински техники и инструменти, използвани от древните египтяни преди 5 000 години, освен тези за мумифициране. Можем да изброим множество подробности във връзка с това:

➤ Жреците, заангажирани с медицина в Древен Египет, лекували всички видове болести в своите храмове. Точно както днес, египетските доктори са се били специализирали в различни сфери на медицината. Всеки един доктор притежавал свой собствен клон. От очни лекари до зъболекари, множество специализирани лекари оказвали услуги на народа.

➤ Лекарите в Древен Египет били ръководени от държавата. Ако пациент не успеел да се възстанови или умре, то държавата разследвала причините и определяла дали методът на лечение, който бил използван от доктора, противоречал на правилата или не. Ако по време на лечението бил допуснат някакъв пропуск, това се установявало и докторите били наказвани в рамките на закона.

➤ Всеки един храм притежавал добре оборудвана лаборатория, в която били приготвяни и съхранявани лекарства.

➤ Първите стъпки на фармакологията и примери за употреба на превръзки и компреси датират от времето на Древен Египет. Папирусът на Смит описва как лепкави ленти, направени от лен, са били използвани за лечението на рани. Ленът също така бил и идеален материал за извършването на превръзки.

➤ Археологическите открития са разкрили подробна картина на медицинската практика. Освен това били открити и имената и титлите на повече от 100 лекари, специализирали се в собствените си сфери. ➤ В релеф на стената на храм в Ком Омбо имало направена дупка, а в нея била поставена кутия с хирургически инструменти. Тази кутия съдържала голяма метална ножица, хирургически ножове, триони, сонди, шпатули, малки куки и клещи.

➤ Използваните техники били многобройни и разнообразни. Счупвания и пуквания били съединявани, били използвани шини и отворени рани били зашивани. Счупвания, излекувани с голям успех, могат да бъдат забелязани при повечето мумии.

➤ Въпреки че по мумиите не били открити никакви следи от хирургически шевове, в папируса на Смит (който изцяло е посветен на медицината) съществуват 13 справки за шиене на рани. Това показва, че египтяните са умеели правилно да зашиват рани, при

което бил използван ленен конец. Иглите по всяка вероятност са били направени от мед. ➤

Египетските лекари са могли да правят разлика между стерилни рани и инфектирани такива. Те използвали смес от козя мас, масло от ела и счукан грах за почистване на инфектираните рани.

➤ Откриването на пеницилина и антибиотиците бе направено относително неотдавна. Древните египтяни обаче използвали първия органичен вариант на тези терапии. Нещо повече, египтяните били запознати с различните видове антибиотици. Те пишели рецепти, подходящи за различните видове болести.

Както видяхме, древноегипетската цивилизация е направила голяма крачка напред в сферата на медицината, развивайки методи за лечение и обучавайки доктори-специалисти. Като допълнение на този успех в медицината разкопките са разкрили, че древните египтяни са проявявали голям интерес и по въпроси като градско планиране и архитектура.

Развитата Металургия В Древен Египет

Тялото на
египетския
фараон
Тутанкамон
е било
съхранено в
два ковчега,
поставени
един в друг.

В най-общ смисъл металургията е научен и технологичен дял, който включва рафиниране от сурови материали, оформяне и запазване на метали и техните сплави. Проучване, проведено върху древноегипетската цивилизация, показва, че преди 3 000 – 3 500 години египтяните са станали експерти в извличането и обработването на различни метали и минерали, и особено на злато, мед и желязо. Тяхната високоразвита металургия показва, че древните египтяни са били напреднали в откриването, извличането и обработването на руди и са имали развити познания по химия.

Археологическите проучвания са разкрили, че древните египтяни са извършвали изчерпателни изследвания върху медната руда и са произвеждали метални сплави преди около 3 400 г. пр.н.е. По време на Четвъртата династия (около 2 900 г. пр.н.е.) минните проучвания и операции са били контролирани от много старши по чин служители и е известно, че са били ръководени от синовете на Фараона.

Папирусът
на Смит,
който
описва как
древните
египтяни са
използвали
превръзки,
направени
от лен.

Освен мед древните египтяни често използвали и желязо. За създаването на бронз бил използван калай, а за оцветяване на стъклото – кобалт. Метали, които не се намирили в Египет по естествен път, били докарвани от други региони и по-специално от Персия.

Техният най-често използван и най-високо оценяван метал бил златото. В Египет и в части от днешен Судан са открити хиляди златни мини. Един папирус, датиращ отпреди 14-и век пр.н.е., който съдържа плановете на златна мина близо до Аполинополис, разкрива професионализма на древните египтяни в това отношение. Папирусът описва строителството на повече от 1 300 къщи около мината само за осигуряване на подслон на работниците в нея. Оттук става ясно и значението на златарството и бижутерството в Древен Египет. Всъщност хилядите декоративни златни предмети, открити

по време на археологическите разкопки, са показател за това, че древните египтяни са били специалисти в миньорството и металообработката.

Това също така ни показва, че древните египтяни са притежавали научното знание и технология, необходими за разпознаване на металните слоеве, извличане на руда от тях, рафиниране на извлечените метали и смесването им с цел получаването на сплави.

Значението На Градското Планиране И Инфраструктурата В Древен Египет

Сухият климат на Египет е оставил след себе си множество сведения относно цивилизацията там, които показват, че египетските градове са имали високоразвита инфраструктура. Археологът Артур Еванс установил, че през 1 600-те години пр.н.е. живял владетел, който властвал над моретата със своята флота, и по онова време благоденствието било доста високо, значението, отдавано на естетиката, силно се повишило, облеклото и украшенията се превърнали в удоволствие и елегантност. Еванс охарактеризирал всичко, което открил, с определението „модерен”. В една сграда с големина на дворец, която също описал като модерна, били открити подземни водни пътища, луксозни места за миене, вентилационна и канализационна система и кладенци за смет. Всичко това не се различава по нищо от съвременното градоустройство.

Един от
показателите
за
напредналата
цивилизация
на древните
египтяни
несъмнено са
техните
знания в
областта на
архитектурата
и
инженерството.

Несъмнено една високоразвита инфраструктура показва, че хората, които са изградили тези градове, са притежавали напреднали познания по архитектура и инженерство. Трябва да бъде взето под внимание на каква дълбочина в земята трябва да бъдат изкопани основите, къде трябва да бъдат поставени подпорните греди, как трябва да бъде планирана една ефективна вентилационна система, разпределянето на чистата и мръсна вода така, че да не се смесят една с друга, и още множество други детайли. И най-важното от всички е, че не могат да бъдат допуснати грешки при нито едно от

тях. Древните египтяни са знаели всички тези техники и сградите, които са оставили след себе си, доказват това.

Архитектурните техники, които те са използвали през 3 000-те години пр.н.е., са били изключително професионални и замислени така, че да разрешат трудностите и проблемите в инфраструктурата. Водата е от огромно значение за една безводна страна като Египет. Възможно те били намерили дълготрайни решения на проблема, включващи резервоари, построени с цел съхраняване на вода.

Голям воден резерв, открит в оазиса Фаюм, е един от тях.

Египтяните също така били построили известен брой изкуствени езера, за да подсигурят продължителността на живота в определени райони. Тези малки езера, които събирали вода от река Нил, направили възможно изграждането на една такава напреднала цивилизация в египетската пустиня. Те построили езерото Моерис, което се намира на 80 километра югоизточно от днешен Кайро, с цел съхраняване на вода от река Нил посредством канал. Близко до това водохранилище били построени жилища и храмове.

Познанията на древните египтяни в областта на медицината, градското планиране и инженерството и как те трябва да бъдат приложени са само някои от доказателствата за необикновено напредналата цивилизация, която са притежавали. Тяхното знание и приложения още веднъж опровергават тезата на еволюционистите, че обществата са се развили от първобитни към цивилизовани.

Едно общество, което е съществувало преди 5 000 години, е притежавало по-напреднало ниво на цивилизация от някои общества, които живеят в същата страна днес. Това е нещо, което не може да бъде обяснено от гледна точка на „еволюционния прогрес“. Също така не съществува никакво съмнение, че през периода, в който древните египтяни са се радвали на своята напреднала

цивилизация, в Африка и в други части на света са съществували по-изостанали общества с хора, които са живели при по-примитивни условия. Нито един от тези хора обаче не е притежавал каквото и да било качество, което да го прави по-малко човек, нито пък каквато и да била маймуноподобна черта. Древните египтяни, другите хора, които живели в примитивни условия по същото време, както и човешките общества, които са съществували преди стотици хиляди години, всички те са били напълно хора, във всяко едно отношение, подобно на съвременния човек. Някои общества може да са живели в по-напреднали условия, а други в по-изостанали, но това не показва, както дарвинистите твърдят, че те са произлезли от маймуните или че една раса е еволюирала от друга. Една такава интерпретация е в ущърб на науката, здравия разум и логиката.

Успехите На Древните Египтяни В Текстила

Образци на рисунки върху лен от периода на Древен Египет

В Древен Египет е бил тъкан лен. От парчета плат, които са се запазили от 2 500 г. пр.н.е., може да бъде видяно, че по онова време са били произвеждани изключително висококачествени платове

както от гледна точка на материалите, така и на тъкането.

Най-важното от всичко обаче са детайлите в тъкането на плата. През 2 500 г. пр.н.е. древните египтяни са произвеждали фини нишки от вида, който се произвежда днес от машини, оборудвани с напреднала технология, и с платовете, изтъкани от тези нишки, били обвивани мумиите. Финото изтъкаване на тези тъкани е изумило учените, които са изучавали Древен Египет. Нишките в тези тъкани са толкова фини, че човек се нуждае от лупа, за да ги различи от копринените платове, изтъкани днес с последен модел тъкачни машини. Дори днес тези платове са известни със своето качество и египетския, лен, произвеждан днес, дължи своята слава на древните египтяни, които са живели през 2 000-те години пр.н.е.

Напредналото Ниво На Математиката

Папирусът на Хинд

Числата са използвани в Древен Египет още от много ранни времена. Открити са папируси от 2 000 г. пр.н.е., които описват математически задачи. Тези документи са известни като папируси на Кахун, Хинд и Берлински папирус. Тези документи излагат с

примери основите, на които са били извършвани изчисленията. Древните египтяни са използвали Питагоровата теорема в своите строителни изчисления и са знаели, че триъгълник, чиито страни са със съотношение 3:4:5, е правоъгълен триъгълник.

Нещо повече, древните египтяни са знаели разликата между планетите и звездите. В своите астрономически проучвания те са включвали дори звезди, които са трудно забележими.

От друга страна, тъй като животът на древните египтяни зависел от повишаването и намаляването на нивото на река Нил, то те постоянно трябвало да го измерват и контролират. Тяхната линия имала „Нилометър”, направен за отбелязване на равнището на река Нил, като за извършването на тази дейност били назначени длъжностни лица.

Една Изпълнена С Тайни Строителна Технология

Най-значителните структури, построени в Древен Египет, които посетителите днес все още разглеждат с удивление, са мистериозните пирамиди. Най-великолепната сред тях – „Великата Пирамида” (Хеопсовата пирамида), е приемана за най-голямата каменна сграда, построена в света до днес. Историци и археолози от времето на Херодот до днес са представили множество теории за това как тази пирамида е била построена. Някои хора твърдят, че в строежа на пирамидата са използвани роби и са прилагани няколко различни техники: от техника с наклонена пътека без стъпала (рампа) до стъпаловидна пирамида. Картината, която се появява от тези методи, е следната:

„Ако пирамидата е била построена от роби, то броят на робите, които са работили на нея, би трябвало да е необикновено висок – в рамките на 240 000 души.

Ако е била построена рампа за строежа на пирамидата, то тогава им е трябвало около осем години за демонтиране на рампата след завършване на пирамидата според датския строителен инженер Гарде-Хансон е абсурдна теория, защото веднъж след като рампата бъде разглобена, трябва да са останали огромни блокове, които ние щяхме да виждаме навсякъде. Никъде обаче не може да бъде забелязано такова доказателство.”

Отбелязвайки, че Гарде-Хансон е разгледал аспекти, подценени от останалите теоретици, Мустафа Гадалла продължава така в своята книга „Историческа Заблуда: Неразказаната история на Древен Египет” (Historical Deception: The Untold Story of Ancient Egypt):

„Когато посетите пирамидата, опитайте се да си представите зашеметяващи образи: Преди около 4 000 години всеки един каменар е изработвал по 330 блока на ден. По време на сезон с обилни валежи били транспортирани около блока на ден до река Нил, пренасяни на другия бряг, теглени нагоре по рампата на платото Гиза и поставяни на мястото им в пирамидата и всичко това трябвало извършвано със скорост от 6.67 блока на минута! Представете си, по 6.67 блока всеки 60 секунди!!!”

В допълнение на всичко това, имайки предвид факта, че повърхностната площ на всяка една от страните на пирамидата е около 2.5 хектара, то тогава за всяка една от плоскостите ще са необходими по приблизително 115 000 опаковъчни камъка. Тези камъни трябва да са били поставени толкова педантично на място, че празното пространство между тях е толкова малко, че през него не може да бъде мушнат дори и лист хартия.

Всичко това е само една част от информацията, която показва, че тайните относно строителството на пирамидите все още не са разкрити от съвременната наука и технология.

Ако Решим Да Построим Повторно Пирамидите...

Хеопсовата пирамида е съставена от около 2.5 милиона каменни блока.

Представете си, че всеки ден са поставяни по десет блока, което би изисквало огромно усилие от страна на работниците, то би отнело 684 години за поставянето на всичките 2.5 милиона блока.

Смята се обаче, че пирамиди като въпросната са били строени средно за около 20 - 30 години. Само това просто изчисление разкрива как при строежа на пирамидите древните египтяни са използвали

много
различна и
висша
технология.

През 1978 г. Институтът по варовика в Индиана на дружеството Америка (Indiana Limestone Institute of America Inc.) [най-голямата и компетентна организация в света относно варовика] провел проучване относно това колко голяма работна сила и какъв вид материали биха били необходими, за да се построи пирамида, подобна на Великата пирамида. Резултатите били доста интересни. Служителите на фирмата описват трудността при строежа на пирамидите така:

„Ако увеличим максимално потенциалната сила, което означава три пъти увеличаване на настоящото производство, добиването и пренасянето на едно такова количество варовик би отнело 27 години. Освен това за цялата тази работа трябва да бъде използвана напредналата технология на Америка, с други думи казано, хидравлични чукове и електрически триони с кристални глави. Това огромно усилие ще бъде положено единствено за изваждане на варовика от мината и транспортирането му. Това не включва лабораторните тестове, необходими за построяването на Великата пирамида, нито пък каквато и да била друга подготвителна работа.”

Елементи от
облегалката
на царския
трон на
Тутанкамон,
Египетски
музей,
Кайро

Тогава как тези гигантски пирамиди са били построени в Древен Египет? С каква сила, с какви съоръжения и чрез какви техники са били подредени тези каменни тераси? Чрез какви способности тези каменни гробници са били издълбани? Как е било осигурено осветление по време на строежа? (По стените и таваните на гробниците не са били открити никакви петна, нито сажди.) Как каменните блокове са били извадени от каменоломните и как са били оформени блоковете, които са имали различна повърхност? Как тези камъни, които са тежали по няколко тона, са били транспортирани и как са били съединени до точност от 1/1000 от сантиметъра? Списъкът с въпроси би могъл да е още по-дълъг. Може ли на тези въпроси да бъде отговорено по логичен и благоразумен начин посредством еволюционното погрешно схващане на историята на човечеството? Разбира се, че не.

Със своето изкуство, медицина и култура Древен Египет е имал една велика цивилизация. Творбите, които древните египтяни са оставили след себе си, медицинските терапии, които са използвали, и натрупаното знание и опит, които са притежавали, са едно от най-важните доказателства за това. Някои учени днес обаче смят да твърдят, че произведенията на древните египтяни в действителност са били построени от извънземни същества, тъй като съобразно с тезата на еволюцията на историята построяването на пирамидите трябва да е било изключително трудно. Разбира се, твърдението, че „пришълци от космоса са построили пирамидите”, е изключително неразумно и нелогично твърдение, зад което еволюционистите се крият, тъй като въпреки всичките си демагогски методи те са неспособни да дадат по-добро обяснение. Преди всичко няма ни най-малко доказателство, което да подкрепи това твърдение. Когато еволюционистите осъзнават, че не могат да дадат обяснение, базирано на случайността или еволюционния процес, незабавно се скриват зад идеята за „пришълци от космоса”. Всъщност те излезли с това нелепо твърдение, когато осъзнали, че ДНК в клетъчното ядро и първият протеин, който представлява основният градивен елемент на живота, притежават далеч по-сложна и необикновена структура, за да са се появили случайно от неорганични вещества: „пришълците от космоса са донесли първия жив организъм на Земята и са го оставили след себе си”. Нелепото естество на това твърдение, което е изложено от различни учени-еволюционисти, е, разбира се, един от показателите за отчаянието, в което те са изпаднали.

Цивилизацията в Древен Египет и всички останали цивилизации из цялата история са били основани от хора, които са притежавали разум и воля. Днес ние изразяваме нашето изумление, когато разглеждаме артефактите, датиращи отпреди 3 000 г. пр.н.е., и учени

и експерти от тази сфера разискват и проучват как всичко това е било създадено. Но това, което наистина има значение, е следното: цивилизацията отпреди 5 000 години, чиито следи могат да бъдат открити в Египет днес, разбира се, е била построена с опит и знание, натрупани в продължение на хиляди векове. С други думи, корените на тази цивилизация се простират дори още по-далеч.

Следователно, още в най-ранни времена не са съществували първобитни, полуживотни хора, които не са могли да говорят и са се прехранвали единствено чрез лов, както твърдят еволюционистите и останалите хора, които вярват в еволюцията на историята. Още от момента на сътворение на първото човешко същество човек е притежавал същите човешки особености, като разум, представа за красиво, разбиране, съзнание и морални ценности, както съвременният човек днес.

Шумерската Цивилизация

Филип
Джонсън

В изобразяването на предполагаемия „еволюционен ход” на историята на човечеството учените-дарвинисти са безпомощни и по отношение на един друг въпрос: за човешкия мозък, с който човечеството е изградило университети, болници, фабрики и държави, с който е композирало музика, провеждало Олимпийски

игри и пътувало в космоса, с една дума, една от най-значимите особености, която прави човека такъв, какъвто е.

Еволюционистите твърдят, че човешкият мозък се е сдобил със сегашните си възможности чрез еволюиране, след като човек се е отделил от шимпанзетата или така наречените най-близки живи роднини. Те приписват предполагаемите скокове, които са се случили в мозъчната еволюция, на случайни промени, които са настъпили в мозъка, както и на положителното въздействие на уменията за изработване на сечива. Вие често може да се натъкнете на твърдения като тези в документални филми по телевизията и статии във вестници и списания, които разказват дълги истории за това как човекът-маймуна първо се е научил да изработва ножове от камък, а след това и копия. Тази пропаганда обаче не е вярна. Въпреки че се опитват да изобразят сценариите, които излагат, като научни, те в действителност са основани единствено на дарвинистки предразсъдъци и са напълно ненаучни.

Най-същественият момент от всички е, че човешкият мозък не може да бъде редуциран до материя. Този факт удостоверява невалидността на материализма и по този начин напълно обезсилва всички видове твърдения относно еволюцията на мозъка.

Еволюционистите твърдят, че мозъкът се е появил чрез еволюция, но те не притежават никакви средства за изпробване на това какво представлява първобитното ниво на разума, нито пък за пресъздаване на условията за предполагаемата еволюция на мозъка. Хенри Гии, редакторът на списание *Нейчър (Nature)*, което е добре известно с еволюционните си публикации, въпреки че самият той е еволюционист, открито признава ненаучното естество на тези твърдения:

„Например твърди се, че еволюцията на човека трябва да е била предизвикана от подобрения в стойката, размера на мозъка и координацията между ръцете и краката, което е довело до технологични постижения като откриване на огъня, изработка на сечива и използване на речта. Сценарии като тези обаче са субективни. Те не могат да бъдат изпробвани посредством експеримент и следователно са ненаучни. За своята достоверност те се осланят не на научна проверка, а на авторитетно твърдение и на авторитета на тяхното представяне.“

Освен че сценарии като тези са ненаучни, те също така са и логически невалидни. Еволюционистите твърдят, че благодарение на интелекта, който по общо мнение се е появил чрез еволюция, е възникнало и се е развило умението за използване на сечива, благодарение на което се е развил и разумът. Такова развитие обаче е възможно само ако човешкият разум вече съществува. Според това обяснение въпросът дали посредством еволюцията първо се е появила технологията или мозъкът остава без отговор.

Филип Джонсън, който е един от най-дейните критици на дарвинизма, пише следното по въпроса:

„Една теория, която е плод на разума, не може никога достатъчно добре да обясни мозъка, който е произвел тази теория. Историята за великия научен ум, който открива безусловната истина, е задоволяваща единствено дотолкова, доколкото ние приемаме самия разум като даденост. Веднъж след като се опитаме да обясним мозъка като плод на собственото си откритие, ние се отзоваваме в огледало без изход.“

Фактът, който дарвинистите съвсем не могат да обяснят относно собствения си човешки разум, разкрива, че твърденията, които

правят относно културната и социална история на човека, също са невалидни. Всъщност всички факти и открития, които разгледахме до момента, правят твърденията на дарвинистите относно „еволюцията на историята” напълно безсмислени.

Противно на това, което еволюционистите казват, историята на човечеството е пълна с доказателства за това, че древните хора са притежавали далеч по-висши технологии и цивилизации, отколкото се е вярвало. Една от тези цивилизации е тази на шумерите. Артефактите, които са оставили зад себе си, са някои от доказателствата за натрупаното знание, притежавано от човечеството преди хиляди години.

Шумерите: Една Напреднала Цивилизация

Месопотамия на гръцки означава „междуречие”. Тази област е една от най-плодородните в света, което я е направило и средище на велики цивилизации.

Група от хора, появила се от южната част на тези земи, от областта, известна днес като Кувейт и Северна Саудитска Арабия, е говорела на различен език от този на останалите общества, живеела е в градове, била е управлявана от монархия, базирана на юридическа структура, и е притежавала писменост. Това са били шумерите, които се развили бързо, след като основали големи градове-държави след 3 000 г. пр.н.е. и поели властта над голям брой хора.

В един по-късен период шумерите били победени от акадите и преминали под тяхно владичество. Усвоявайки шумерската култура, религия, изкуство, законност, държавна структура и литература, акадите успели да запазят цивилизацията в Месопотамия.

В своето време шумерите отбелязали значителен напредък във всички области, от технологията до изкуството и от правото до литературата. Те имали добре развита търговия и силна икономика. Бронзовите изделия, превозните средства на колела, платноходките, статуите и монументалните сгради са някои от запазилите се и до днес доказателства за техния бърз прогрес. Освен това е известно, че шумерите са развивали множество ръчни занаяти, които не са достигнали до днешни дни. Тъкането и боядисването на вълна, важен износен търговски артикул на градовете от Месопотамия, могат да бъдат посочени като едно от развитите второстепенни изкуства.

Шумерите също така са притежавали и развита социална структура. Тяхната държава е била монархия с цар-жрец, който управлявал с помощта на група чиновници. Това са и хората, които след жътва разпределяли реколтата сред хората и посещавали и инспектирали нивите. Бюрокрацията оформяла основата на шумерската административна система. Жрецът на всяка една област трябвало да поеме отговорността за хората, които живеели там, и по този начин да гарантира за това, че храната ще бъде разпределена справедливо, и то особено в големите градове. Работата, извършвана от жреците, била записвана и архивирана.

В социалните, творчески, научни и икономически сфери шумерите, които живели приблизително 5 000 години преди наши дни, били в пълно противоречие на човешкия модел на еволюционистите, който се предполага, че се е развивал от първобитен към модерен. Великата цивилизация, построена от шумерите, не е била само изключително напреднала за своето време, но също така и

значително напреднала в сравнение с множество общества днес. Това ниво на културно развитие не може да бъде обяснено посредством еволюционните твърдения за това, че човешките същества първо са се отделили от маймуноподобните особености, включително и комуникация чрез сумтене, след това са започнали да се социализират и да отглеждат животни и едва след това се научили на земеделие. Очевидно е, че човешките същества винаги са си били хора с целия им разум, умения и вкусове във всички периоди на историята. Рисунките на човекоподобни маймуни, седящи край огън в пещери и прекарващи деня си, изработвайки груби каменни инструменти, които са изобразявани толкова често от еволюционистите, са напълно въображаеми и противоречат на всички исторически, археологически и научни доказателства.

Шумерите И Науката

Шумерите са притежавали своя собствена бройна система. Вместо днешната десетична бройна система те са съставили математическа система, която се основава на числото 60 (шестдесетична бройна система). Тяхната система все още заема значително място в наши дни, като например това, че един час има 60 минути, една минута 60 секунди и една окръжност 360 градуса. Поради тази причина шумерите, с чиито математически познания са създадени първата геометрична и алгебрична формула, се смятат за основатели на съвременната математика.

Ziggurat

Освен това шумерите са достигнали до едно доста развито равнище в сферата на астрономията и тяхното изчисляване на годините, месеците и дните било почти същото като нашето. Шумерският календар, със своята година, състояща се от 12 месеца, също така бил използван и от древните египтяни, гърци и някои семитски общества. Според този календар една година се състояла от два сезона – лято и зима. Лятото настъпвало през пролетното равноденствие, а зимата през есенното равноденствие.

Шумерите също така са изучавали небесата от кули, които наричали „Зикурат”. Както може ясно да се забележи от известен брой летописи, те са можели да предвиждат слънчевите и лунните затъмнения. За да документират своите астрономически открития, шумерите са изработвали схеми на доста голям брой съзвездия. Освен Слънцето и Луната те също така са изучавали и отбелязвали движенията на Меркурий, Венера, Марс, Юпитер и Сатурн. Изчисленията, които шумерите са извършвали преди 5 000 години, днес са потвърдени от снимки, изпратени на Земята от космически кораби.

Без съмнение това е в пълно противоречие с твърденията на еволюционистите за историята. Разполагаме с едно общество, което преди 5 000 години е открило информация, която ние сме получили едва неотдавна с помощта на гигантски телескопи, модерни компютри и различни видове технология. При това положение учените-еволюционисти трябва да оставят настрана своите предразсъдъци и да действат в светлината на науката и историческите факти. Тази истина показва недействителността на идеята, защитавана от дарвинистите, че цивилизациите винаги са напредвали от примитивни към по-развити. Известен идеологически натиск стои в основата на опита за обясняване на историята на човека, който е основал цивилизации, композирал музика, изработвал произведения на изкуството, изграждал внушителни сгради, изучавал космоса и извършвал научни и технологични открития, от гледна точка на един предполагаем еволюционен процес. Правилният подход за еволюционистите е да действат в светлината на фактите, получени от експерименти, открития и наблюдения, а не от идеологически интереси.

„На Аллах принадлежи владението на небесата и на земята.

Аллах над всяко нещо има сила.”

(Коран, 3:189)

Маите: Друго Общество, Което Опровергава
Твърденията За Еволюцията На Историята

Останки от
сграда в
древния град
на маите
Уксмал

Някои
учени-еволюц
ионисти
твърдят, че
маите не са
използвали
метални
инструменти.
Ако наистина
не са ги били
използвали,
то как бихме
обяснили
детайлното
каменоделств
о в майските
останки?
Металните
сечива биха
могли бързо
да се окислят
и изгният в
тропическите
гори на
Ютакан с
неговия
влажен
климат. Ето
защо е
напълно
възможно
металните
предмети на
маите да не
са се
запазили до
днес. Но
техните
каменни
структури,
които са се
запазили,
показват как
е невъзможно
една толкова
деликатна и

детайлна
работа да е
била
извършена с
използването
само на
каменни
сечива.

Почти всички еволюционни издания имат едно общо нещо: всички те посвещават значително място на въображаеми сценарии относно това защо някои биологични структури или особености на живите организми е трябвало да еволюират. Поразителното обаче е, че всички истории, които еволюционистите си представят, са представяни като научни факти. Истината обаче е, че тези обяснения не са нищо повече от дарвинистки вълшебни приказки. Еволюционистите се опитват да представят сценариите, които са измислили, като научни факти. Тези разкази обаче са напълно заблуждаващи, без никаква научна ценност и никога не могат да представляват доказателство за твърденията на еволюционистите.

Една история, толкова често срещана в еволюционната литература, е тази за превръщането на уж маймуноподобните същества в хора и тази за постепенното преобразуване на първобитния човек в социално същество. Въпреки че не съществуват научни доказателства, които да ги подкрепят, реконструкции на тези предполагаеми първобитни човешки същества, в които те са изобразявани ходейки полуизправени, сумтящи, вървящи заедно с „пещерните си семейства” или ловувайки с груби каменни сечива, са най-добре известните части на този сценарий.

Тези реконструкции са със значение на „повярвайте и си представете, че е било така”. С тях еволюционистите се стремят да убедят хората не на основата на конкретните факти, а на основата на фантастична спекулация, защото те са базирани по-скоро на

техните авторски предразсъдъци и предубеждения, а не на научните факти.

Ел Мирадор, Гватемала, Реконструкция на
предкласически майски град

Еволюционистите нямат никакви угризения да държат тези истории в професионалната литература, нито пък за това да ги представят като че са научна истина, въпреки че те добре осъзнават погрешната същност на своите разкази. Тези толкова често изразявани от еволюционистите сценарии обаче се състоят от догадки, а не от научни сведения, подкрепящи еволюционната теория, защото не съществува никакво доказателство за това, че човек е произлязъл от маймуноподобен предшественик. По същия начин нито едно археологично или историческо доказателство не подсказва, че обществата са еволюирали от първобитно към напреднало. Човек си е бил човек още от деня на сътворението си и е създавал различни цивилизации и култури по време на всички периоди на историята. Една от тези цивилизации са майте, чиито останки днес все още пораждат изумление.

В историческите източници се споменава, че при обществата, населяващи областта, бил дошъл висок мъж с бели одежди. Според

информацията, съдържаща се в стенописите, за кратък период от време се била разпространила вярата в един Бог и бил постигнат напредък в науката и изкуството.

„И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и повече се възползваха от земята, и я населяваха по-дълго, отколкото я населяват те...” (Коран, 30:9)

Маите: Експерт Математици

Маите са живели в Централна Америка около 1 000 г. пр.н.е. на значително разстояние от останалите напреднали цивилизации като тези в Египет, Гърция и Месопотамия. Най-съществената характерна особеност на маите е научният напредък, който те са били постигнали в областта на астрономията и математиката, и техният сложен писмен език.

Познанията на маите относно времето, астрономията и математиката са били хиляди години по-напред от тези на Западния свят по онова време. Например тяхното изчисляване на годишния цикъл на Земята е бил доста по-точен, отколкото който и да било друг изчислен преди откриването на компютъра. Маите са използвали математическото понятие „нула“ хиляда години преди неговото откриване от западните математици. Те също така са използвали много по-развити числа и знаци от своите съвременници.

Календарът На Маите

Хааб, гражданският календар, използван от маите, който се състои от 365 дена, е едно от произведенията на напредналата им цивилизация. Всъщност те са знаели, че годината е малко по-дълга от 365 дена и са смятали, че е била 365.242036 дена. Според Григорианския календар, който се използва днес, една година се състои от 365.2425 дена. Както

можете да видите, между двете цифри съществува една много малка разлика, което е допълнително доказателство за вешината на маите в областта на математиката и астрономията.

Астрономическите Познания На Маите

Астрономическо познание, толкова съвършено, че да може да установи, че на всеки 6 000 години трябва да бъде изваден един ден от орбитата на Венера, е важен пример за напредналата цивилизация на миналите народи.

Три книги, които са достигнали до нас от маите, известни като Кодекси на маите, съдържат важна информация относно техния живот и астрономически знания. От трите – Мадридския, Парижкия и Дрезденския кодекс – последният е най-важен от гледна точка на излагането на това колко задълбочени са знанията по астрономия на маите. Те са притежавали една много сложна писмена система, от която досега са успели да дешифрират само по-малко от 30%. Дори само това обаче е достатъчно, за да ни покаже напредналото ниво на науката, до което са достигнали.

Например 11-а страница от Дрезденския кодекс съдържа информация относно планетата Венера. Маите са били изчислили,

че годината на Венера продължава 583.92 дни, а обиколката ѝ около Слънцето трае 584 дена. Освен това те са направили и графични рисунки на цикъла на планетата в продължение на хиляди години. Други две страници от кодекса съдържат данни относно Марс, четири за Юпитер и нейните спътници и осем страници са посветени на Луната, Меркурий и Сатурн. Те се занимават с толкова сложни изчисления като орбитите на тези планети около Слънцето, взаимоотношенията им помежду си и взаимоотношенията им със Земята.

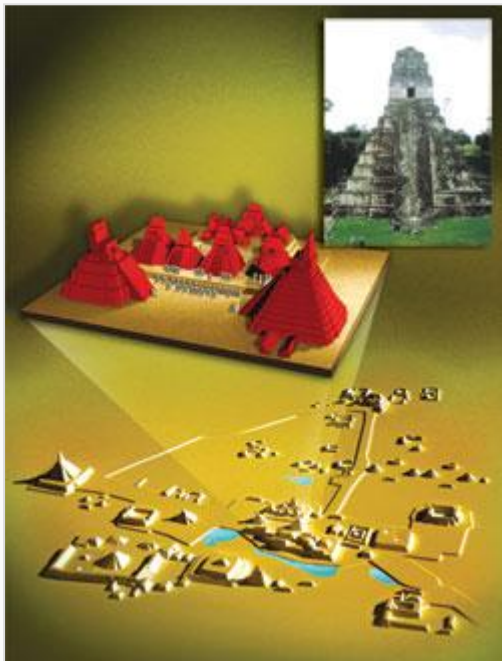

На
отсрещната
страница:
Елемент от
капак на
ковчег в
гроба на
майския
владетел
Пакал.

Знанията на майите по астрономия били толкова точни, че те могли да определят, че на всеки 6 000 години от орбитата на Венера трябвало да бъде изваден един ден. Как те са се сдобили с информация като тази? Това все още е въпрос на спор за астрономите, астрофизиците и археолозите. Днес такива

комплексни изчисления се извършват с помощта на компютърната технология. Учените изучават космическото пространство в обсерватории, оборудвани с всякакъв вид технически и електронни устройства. Маите обаче са се сдобили със своето знание 2 000 години преди изобретяването на съвременната технология. Това още веднъж прави невалидна тезата, че обществата винаги са се движили напред от първобитно към напреднало състояние. Множество предишни общества са имали точно толкова висока степен на цивилизация, колкото и съвременните, а понякога дори и още по-висока. Множество общества днес дори не са достигнали до нивата, постигнати от обществата в миналото. С една дума, цивилизациите понякога се движат напред, а в други случаи назад, но понякога по едно и също време са живели както напредналите, така и примитивните общества.

Пътната мрежа в древния град на майите Тикал

Дарвинистите твърдят, въпреки че не притежават никакви научни доказателства, че древните хора са били първобитни същества, които са живели по примитивен начин и че разумът им се е развил с течение на времето. Археологическите открития обаче опровергават това. Археологическите разкопки, проведени в древния майски град Тикал например, разкриват едно чудо на инженерството и планирането. Въздушните снимки показват, че градовете на майите са били свързани един с друг посредством обширна пътна мрежа. Всичко това показва, че напреднали цивилизации са съществували през всички периоди на историята.

Тикал, един от най-старите майски градове, бил основан през 8-и век пр.н.е. Археологическите разкопки в града, който е разположен в дивата джунгла, са извадили наяве къщи, дворци, пирамиди, храмове и обществени места за събирания. Всички тези области са били съединени помежду си посредством пътища. Радарни снимки са показали, че освен цялостната канализационна система градът също така се е радвал и на всеобхватна напоителна система. Тикал не е разположен нито до река, нито пък до езеро, но било открито, че градът е използвал около десет водохранилища.

Пет главни пътя водят от Тикал към джунглата. Археолозите ги характеризират като церемониални пътища. Въздушните снимки показват, че майските градове са били свързани помежду си посредством голяма мрежа от пътища с обща дължина около 300 километра (190 мили), както и че е била проведена една широкообхватна инженерна дейност. Всички пътища са били направени от разтрошени скали и са били покрити със светъл на цвят устойчив слой. Остава обаче важният въпрос относно това как тези пътища, които са напълно прави, като че са начертани с линия, са били построени, как маите са определяли посоката си по време на изграждането им и какви съоръжения и инструменти са използвали. Мирогледът на еволюционистите не може да даде разумни и логични отговори. Това е така, тъй като ние си имаме работа с едно чудо на инженерството, дълго стотици километри. Напълно ясно е, че тези пътища са резултат на подробни изчисления и измервания, както и на употребата на необходимите материали и съоръжения.

Зъбчатите Колела, Използвани От Маите

Майско зъбно колело в Копан

Проучванията в областите, населявани от майите, показват, че те са използвали приспособления, съдържащи зъбчати колела.

Снимката на задната страница, направена в големия майски град Копан, е едно от доказателствата за това. Едно общество, което е използвало технология със зъбчати колела, също така трябва да е имало и познания в областта на машинното инженерство.

Невъзможно е за някой, който не притежава това знание, да изработи механизъм със зъбчати колела. Например, ако бъдете накарани да изработите подобен на този на снимката механизъм без необходимото обучение, то вие няма да можете да направите това, нито пък да осигурите правилното функциониране на механизма.

Фактът, че майите са успели да направят това, обаче е важен показател за тяхното ниво на знание и доказва, че тези, които са живели в миналото, не са били „изостанали”, както еволюционистите твърдят.

Примерите, представени досега, са само някои от тези, които показват напредналото ниво на цивилизация, постигнато от обществата в миналото. Това сочи към една изключително важна истина: Еволюционната теза, налагана в продължение на толкова много години, че обществата в миналото са живели прост, изостанал, примитивен живот, е съвсем погрешна. Общества с

различни нива на цивилизованост и различни култури са съществували през всички векове, но нито едно не е еволюирало от друго. Фактът, че преди 1 000 години са съществували някои изостанали общества, не означава, че самата история е еволюирала или че обществата се развиват от примитивни към по-напреднали. Това е така, защото наред с тези изостанали общества също така са съществували и силно развити такива, които са направили огромни стъпки в науката и технологията и са положили основите на добре устроени цивилизации. Да, културното взаимодействие и натрупаното знание, предавано от поколение на поколение, напълно е възможно да е изиграло роля в развитието на обществата. Но това не е еволюция.

Давайки примери за народи, които са живели в миналото, в Корана се съобщава, че някои от тях действително са изградили напреднали култури:

„И не ходят ли по земята, та да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и с повече следи по земята. . .” (Коран, 40:21)

„Не ходят ли по земята, да видят какъв бе краят на онези преди тях? Те бяха по-многобройни и по-силни от тях, и с повече следи по земята. Ала не ги избави онова, което са придобили.” (Коран, 40:82)

„И колко селища погубихме, когато угнетявахме и ето ги с рухнали покриви!, и колко запустели кладенци, и високи дворци!” (Коран, 22:45)

Тези съобщени в Корана сведения са подкрепени от научните открития. Когато бъдат разгледани внимателно археологическите

открития и местата, където са живели миналите народи, наистина може да бъде забелязано, че мнозинството от тези общества са се радвали на по-високо ниво на цивилизация от някои общества днес и че са постигнали огромен напредък в областта на строителната технология, математиката и медицината. Това още веднъж опровергава дарвинисткия мит за еволюцията на историята и обществата.

Безизходицата По Отношение На Еволюцията На Речта

По целия свят съществуват много раси, които говорят различни езици и всеки един от тези езици е много сложен. Еволюционистите не могат дори да си представят как би могла тази комплексност да се е появила постепенно.

Разказвайки мита за еволюцията на човешката история, еволюционистите се изправят пред редица сериозни проблеми. Единият е как първоначално е възникнало човешкото съзнание. Другият е свързан с появата на речта – една особеност, която отличава човешките същества от всички останали живи същества.

Когато ние говорим, благодарение на речта, можем да споделим своите мисли и да ги изразим по такъв начин, че отсрещната страна да може да ги разбере. Въпреки че това изисква високо

специализирани мускулни движения на устните, гърлото и езика, ние почти не осъзнаваме това. Ние просто „искаме“ да говорим. Звучите, сричките и думите се появяват чрез хармоничното свиване и отпускане на около 100 различни мускули, а изреченията, разбираеми от другите, се формират посредством подходящата поредица на граматични елементи като подлог, допълнение и местоимение. Фактът, че ние не правим нищо друго освен да „поискаме“ да използваме едно такова умение, базирано на толкова комплексни етапи, очевидно показва, че речта не е просто умение, появило се от основните биологични структури.

Човешкото умение да се говори е едно изключително сложно явление, което не може да бъде обяснено от гледна точка на въображаемите изисквания или механизми на еволюционния процес. Въпреки прекалено дългите проучвания еволюционистите не могли да представят нито едно доказателство за това, че едно изключително сложно умение като речта е еволюирало от простите животински звуци. Дейвид Примек от Пенсилванския университет излага ясно този неуспех, като казва: „Човешката реч представлява смущение за еволюционната теория...”

Richard Dawkins

Добре известният езиковед Дерек Бикъртон обобщава причините за това „смущение“ така:

„Може ли речта да се е появила направо от някоя черта на човекоподобните маймуни? Не. Прилича ли на формите на комуникация на животните? Не... ни маймуна досега, дори в резултат на усилено обучение, не се е сдобила дори с основите на синтаксиса... как се появяват думите, как се появява синтаксисът? Тези проблеми лежат в основата на речевата еволюция.”

Всички езици по света са сложни и дори еволюционистите не могат да си представят как нещо толкова сложно би могло да е придобито постепенно. Според биолога-еволюционист Ричард Доукинс всички езици, дори и племенните, които се смятат за най-примитивни, са много сложни:

„Моят ясен пример е речта. Никой не знае как тя се е появила... Също толкова е и възникването на семантиката, на думите и техните значения... всичките езици по земята са много сложни. Аз съм склонен да смятам, че те са се развили постепенно, но не е много ясно, че е станало така. Някои хора смятат, че речта е започнала внезапно, създадена от един гений на определено място и в определено време.”

Двамата мозъчни изследователи-еволюционисти У. К. Уилямс и Дж. Уейкфилд от Държавния университет в Аризона казват следното по въпроса:

„Въпреки липсата на доказателство за междинните стадии на речевата еволюция, алтернативите са трудни за приемане. Ако някои особености, характерни за човешкия език, не са еволюирали малко по малко, то изглежда, че съществуват само два начина за обясняване на появата ѝ. Тя или е поставена на място от някоя все още неоткрита сила, може би чрез божествена намеса, или пък е била последица от някаква

относително рязка промяна в развитието на вида, може би някакъв вид спонтанно широко разпространена мутация... но случайното естество на една такава неочаквана мутация прави това обяснение да изглежда съмнително. Както б е отбелязано (Пинкър и Блум, 1990), вероятността за появата на мутация в едната система, толкова сложна и очевидно толкова съвършено подходяща за задачата като речта, е удивително ниска.”

Noam Chomsky

Професорът по лингвистика Ноам Чомски прави следния коментар относно сложността на речевата способност:

„Дотук не споменах нищо относно произхода на речта. Причината за това е, че съществува малко, което би могло да се каже. Освен от периферна гледна точка, тя до голяма степен остава мистерия.”

За човек, който не е попаднал в капана на еволюционните предразсъдъци, произходът на речевото умение е напълно ясен. Всемогъщият Аллах е този, Който е дарил това умение на човека. Бог вдъхва на хората речта и ги кара да говорят, както е съобщено и в един от аятите на Корана:

„... Ще каже: „Накара ме да говоря Аллах, Който кара всяко нещо да проговори. Той ви сътвори първия път и при Него е вашето завръщане.” (Коран, 41:21)

По същия начин, по който еволюционистите са неспособни да обяснят комплексността на биологичните структури, които осигуряват говора, също така са неспособни да обяснят и възникването на съзнанието, което прави речта възможна. Човешкото съзнание и сложността на езика показват, че речта е била сътворена от възвишен Разум, който принадлежи на Всемогъщия Бог, нашия Господ.

Footnotes

36. William Howells, *Getting Here: The Story of Human Evolution*, Washington, D.C.: Compass Press, 1993, p. 229
37. www.kuranikerim.com/telmalili/hud.htm
38. Rudyard Kipling, *The Elephant's Child*, from *Just So Stories*, 1902; <http://www.boop.org/jan/justso/elephant.htm>
39. Stephen Jay Gould, "Introduction," in Björn Kurtén, *Dance of the Tiger: A Novel of the Ice Age*, New York: Random House, 1980, pp. xvii-xviii.
40. Stephen Jay Gould, "The Return of Hopeful Monsters," in *The Panda's Thumb: More Reflections in Natural History*, [1980], London: Penguin, 1990, reprint, p. 158
41. Simone Waisbard, in *The World's Last Mysteries* (2nd edition), *Reader's Digest*, 1978, p. 138
42. Graham Hancock, *Santha Faiia, Heaven's Mirror: Quest for the Lost Civilization*, New York: Three Rivers Press, 1998, p. 304

43. Moustafa Gadalla, *Historical Deception: The Untold Story of Ancient Egypt*, Bastet Publishing, Erie, Pa., USA, 1996, pp. 295, 296
44. Interview with Dr. Zahi Hawass, Director of the Pyramids, <http://www.pbs.org/wgbh/nova/pyramid/excavation/hawass.html>
45. Gadalla, *Historical Deception*, p. 296
46. http://www.amonline.net.au/teachers_resources/background/ancient_egypt04.htm
47. Afet İnan, *Eski Mısır Tarihi ve Medeniyet (Ancient Egyptian History and Civilization)*, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1956, p. 318
48. Ibid., p. 87
49. Ibid., p. 201
50. James Henry Breasted, *Ancient Times or A History of the Early World*, 1916, p. 64
51. Moustafa Gadalla, *Egyptian Harmony: The Visual Music*, NC: Tehuti Research Foundation, 2000, p. 64.
52. <http://www.waterhistory.org/histories/cairo/>
53. Gadalla, *Historical Deception*, p. 115
54. Ibid., p. 116.
55. Ibid.
56. *The Eyes of the Sphinx*, NY: Berkley Publishing Group, 1996, pp. 118-119
57. 2 Nova Productions, *Who Built the Pyramids*, www.pbs.org

58. Frank Dörnenburg, "Electric Lights in Egypt?",
http://www.world-mysteries.com/sar_lights_fd1.htm
59. William R. Corliss, *Ancient Man: A Handbook of Puzzling Artifacts*, Maryland: The Sourcebook Project, 1978, p. 443
60. <http://www.unsigned-mysteries.net/english/e8archivobj005.htm>
61. Henry Gee, *In Search of Deep Time: Beyond The Fossil Record to A New History of Life*, The Free Press, A Division of Simon & Schuster, Inc., 1999, p. 5
62. Phillip E. Johnson, *Reason in the Balance: The Case Against Naturalism in Science, Law & Education*, Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1995, p. 62
63. *Temel Britannica*, Vol. 16, Ana Yayıncılık, Istanbul: June 1993, p. 203
64. Georges Contenau, *Everyday Life in Babylon and Assyria*, London: Edward Arnold Publishers, 1964.
65. Samuel Noah Kramer, *History Begins at Sumer: Thirty-Nine Firsts in Recorded History*, Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1981. .
66. Dr. David Whitehouse, "World's Oldest Telescope?", BBC News, 1 July 1999,
<http://news.bbc.co.uk/1/low/sci/tech/380186.stm>
67. The Mayan Calendar,
<http://webexhibits.org/calendars/calendar-mayan.html>
68. David Premack, "'Gavagai!' or the Future History of the Animal Language Controversy," *Cognition*, 19, 1985, pp. 281-282.

69. Derek Bickerton, "Babel's Cornerstone," *New Scientist*, Issue 2102, 4 October 1997, p. 42

70. Richard Dawkins, *Unweaving the Rainbow*, Boston: Houghton-Mifflin Co., 1998, p. 294

71. Wendy K. Wilkins and Jennie Wakefield, "Brain Evolution and Neurolinguistic Preconditions," *Behavioral and Brain Sciences* 18 (1): 161-226

72. Noam Chomsky, *Powers and Prospects: Reflections on Human Nature and the Social Order*, London: Pluto Press, 1996, p. 16

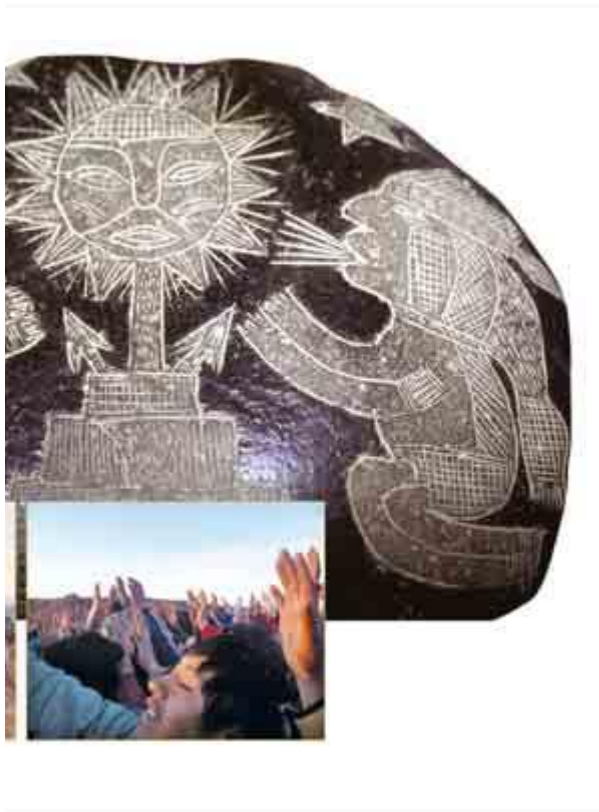
Правата Вяра Е Съществувала Още От Самото Начало

Друга грешка на тези, които популяризират заблудата, че историята и обществото са еволюирали, е твърдението, че религията, най-високата ценност на обществото, също е еволюирала. Това твърдение е било изложено през 19-и век и пламенно защитавано от материалисти и атеисти. Не съществуват обаче археологически открития, които да докажат правотата му, и то остана в сферата на спекулацията.

Също така не съществува никакво потвърждение на твърдението, че хората от по-ранните векове са изповядвали така наречените „примитивни”, племенни и политеистични религии, и че правата религия – религията, разкрита на цялото човечество още от времето на Пророка Адам (м.н.) и основана на вярата в един Бог – се е

появила едва по-късно. Някои еволюционисти се опитват да представят това твърдение като исторически факт, но правейки това, те изпадат в огромна грешка. Така както Дарвиновата теория за биологичната еволюция е една заблуда, такава е и теорията за религиозната еволюция, която черпи своето вдъхновение от първата.

Как Е Възникнала Грешката „Еволюция На Религиите”?

На рисунката е изобразен „богът на светкавицата”, едно от лъжливите шумерски божества, което се появило, когато вярването в единственото истинско Божество било покварено.

Преди около един и половина века, още по времето на първото издание на „Произходът на видовете” на Дарвин, представата за еволюцията спечелила подкрепата на материалистите и атеистите. Някои мислители от онова време смятали, че всяко едно събитие в човешката история можело да се обясни посредством еволюцията,

като казвали, че всичко започнало от така нар. основен, примитивен стадий и напреднало към по-голямо съвършенство.

Бе направен опит тази грешка да бъде приложена в множество области. В света на икономиката например марксизмът твърди, че един такъв напредък е бил неизбежен и че рано или късно всеки щял да усвои комунизма. Натрупаният опит в течение на годините обаче показва, че това е само една фантазия и че твърденията на марксизма не отразяват действителността.

В сферата на психологията Зигмунд Фройд казал, че човешките същества са силно еволюирали същества, но от психологична гледна точка техните действия все още се подбуждат от същите импулси, каквито са подбуждали и техните така нар. първобитни предшественици. Тази значителна грешка бе научно опровергана от психологическите проучвания, които показват, че основните хипотези на фройдизма нямат никакво научно основание.

По същия начин сферите на социология, антропология и история също са били засегнати от еволюционната теория, но познанията, придобити от откритията през последното столетие, показват колко вредно е това влияние.

Общата особеност на всички тези еволюционни теории е противопоставянето им срещу каквато и да била вяра в Бога. Това е философската основа, която стои зад погрешната представа за еволюцията на религията. Според погрешните твърдения на Хърбърт Спенсър, водещ защитник на тази грешка, ранните човешки същества не са имали религия. Първите религии по предположение са започнали с преклонение пред мъртвите. Други антрополози, които подкрепят заблудата за „еволюцията” на религията, предлагат други обяснения. Някои казват, че религията има своя източник в анимизма (приписване на божествен дух на природата); други

смятат, че тя се е породила от тотемизма (преклонение пред символичен човек, група или предмет). Друг антрополог - Е. Б. Тейлър, вярва, че религията се е развила от анимизъм до манизъм (преклонение пред предците), политеизъм (вяра в множество божества) и най-накрая е завършила с монотеизъм (вярата в един-единствен Бог).

Чарлс
Дарвин

Тази теория била изложена през 19-и век от антрополозите-атеисти и оттогава била запазена жива, представяна в различни варианти. Това обаче не е нищо друго освен една заблуда. Както показват археологическите и исторически сведения, противно на предположенията на тези учени, още от най-ранни времена е съществувала монотеистична религия, която Бог е разкрил на човечеството чрез Своите пророци. В същото време обаче заедно с правата религия също така винаги са съществували и изкривени, суеверни вярвания. Така както днес съществуват хора, които вярват, че Бог е Един и Единствен, и водят живота си съгласно с религията, Той е разкрил, че също така има и такива, които са в заблуда и

служат на идоли, направени от дърво и камъни, на разни духове, на сатаната, на различни животни, на предците си, на Слънцето, Луната или звездите. И голяма част от тези хора не са изостанали, а напротив – живеят в много модерни условия.

Из цялата история също така са съществували и такива, които не са се подчинявали на заповедите на божествените религии, разкрити от Бог, и са се опитвали да премахнат техните морални ценности. Коранът ни съобщава за някои хора, които искали да вмъкнат суеверни вярвания и обреди в правата вяра, която им е била разкрита, и по този начин са я променили и увредили:

„Горко на онези, които с ръцете си пишат Писанието, после изричат: „Това е от Аллах.“ за да го продадат на нищожна цена! Горко им заради онова, което ръцете им написаха и горко им заради онова, което придобиха!” (Коран, 2:79)

Ето защо в течение на времето някои хора, които са вярвали в съществуването и единствеността на Бог и са се подчинявали на Неговите заповеди, изоставили истинската религия. По този начин са се появили и изкривените вярвания и обреди. С други думи, противно на това, което някои твърдят, никога не е съществувал процес на религиозна еволюция, а правата религия през определени периоди е била изкривявана, в резултат на което са се появявали изкривени религии.

Изкривяването На Истинската Религия

На рисунката е
изобразен
„богът на
светкавицата”,
едно от
лъжливите
шумерски
божества, което
се появило,
когато
вярването в
единственото
истинско
Божество било
покварено

През 20-и век бе проведено важно проучване относно произхода на религиите, благодарение на което стана известно, че твърденията относно религиозната еволюция нямат научна стойност и че

становища като тези са само въображаеми сценарии. Проучването върху световните религии, проведено от видни антрополози като Ендрю Ланг и Вилхелм Шмид, е показало, че религиите не са еволюирали, а напротив - в течение на времето понякога са претърпявали изменения. Резултатите от изследването на Шмид били публикувани подробно в периодичното издание Антропос (Anthropos).

Проучванията, проведени особено между 1900 и 1935 г., показват, че твърденията относно еволюцията на религията са напълно погрешни, което накарало много антрополози да се откажат от своите еволюционни представи. Въпреки всички тези научни и исторически факти обаче някои радикални атеисти продължават да защитават тази несъстоятелна представа.

Археологическите Открития От Египет И Месопотамия

Когато
шумерските
плочи били
преведени,
станало
ясно, че
многого на
брой
лъжебожест
ва във
вавилонския
пантеон са
се появили
постепенно в
резултат на
погрешно
тълкуване на
различните
имена и
качества на
едно-единств
вено
Божеств.

Месопотамската низина, недалеч от цивилизацията на Древен Египет, е известна като „люлката на цивилизациите“.

Сред най-съществените сведения, излезли наяве от археологическите проучвания по тези места, са тези, които идват от откритията, свързани с религиозните вярвания на тези общества. Намерените надписи разказват за дейностите на безбройните лъже-богове. С разкриването на повече информация и намирането на по-добри методи за интерпретиране на данните от страна на експертите започнали да се появяват и някои детайли относно религиозните вярвания на тези цивилизации. Едно от най-интересните неща е, че над всички тези лъже-богове, в които тези хора са вярвали, съществувала вяра в един-единствен Бог. Историческите факти показват, че правата религия винаги е съществувала.

В следващите страници ще разгледаме цивилизациите в Месопотамия, Египет, Индия и Европа, заедно с ацтеките, инките и маите, за да докажем, че всички те са вярвали в един Бог и са били посетени от пратеници, които са им проповядвали истинската религия. Първият изследовател, който открил, че в политеизма се крие монотеизъм, бил Стивън Ленгдън от Оксфордския университет. През 1931 г. той съобщил своите открития на научния свят, като казал, че те били доста неочаквани и напълно противоположни на предходните еволюционни интерпретации. Ленгдън обяснява своите открития така:

Лъжебожество
то Мардук от
вавилонския
пантеон

към краен политеизъм и широко разпространена вяра в зли духове.”

Пет години по-късно Ленгдън ще каже за Скотсмен (The Scotsman) следното:

„Данните несъмнено сочат към първичен монотеизъм, надписите и литературните останки на най-старите семитски народи също свидетелстват за предисторически монотеизъм и тотемистичният произход на Юдейската религия и останали семитски религии сега напълно е поставен под съмнение.“

При разкопките, извършени в днешен Тел Асмар, където преди 3 000 г. пр.н.е. е бил разположен шумерски град, били направени открития, които напълно потвърждават твърденията на Ленгдън. Директорът на археологическите разкопки Хенри Френкфорт представил следния официален отчет:

„В допълнение на по-реалните си резултати нашите разкопки установиха не досега факт, който един ученик по вавилонски религии трябва отсега нататък да има предвид. Ние се сдобихме, доколкото ни е известно за първи път, с религиозен материал, завършен в социалната обстановка.“

Ние притежаваме множество тясно свързани доказателства, добити в почти равни количества от един храм и къщите, обитавани от хората, които се прекланяли в този храм. Ето така ние можем да направим заключения, които не биха били възможни, ако откритията бъдат изследвани самостоятелно.

Например ние открихме, че символите върху цилиндричните печати, които обикновено са свързвани с различни божества, всички те могат да бъдат пригодени в съгласувана картина, в която единственият бог, на който се прекланяли в този храм, формира централната фигура. Следователно, изглежда, че през този ранен период в шумеро-акадския пантеон различните изображения на този единствен Бог не са били смятани за отделни божества.”

Откритията на Френкфорт разкриват много важни факти относно това как суеверната, политеистична система се е появила. Теорията за еволюцията на религията твърди, че политеизмът се е зародил, когато хората започнали да се прекланят на злите духове, символизиращи силата на природата. Но това не е било така. С течение на времето хората развили различни разбирания относно различните атрибути на единия Бог, което накрая довело до изкривявания в единобожната вяра. Различните качества на единият Бог се превърнали във вяра в няколко.

Антропологически те проучвания са показали, че политеистичните вявания са се появили с изкривяването на монотеистичната вяра. Това е едно от доказателствата, че никога не е настъпвал такъв процес като религиозна „еволуция”,

както някои ни
карат да вярваме.

Дълго преди Ленгдън да е направил своите преводи на шумерските плочи, изследовател на име Фридрих Делицх направил подобни открития. Той открил, че многобройните божества във вавилонския пантеон са произлезли от разнообразните особености на Мардук, както те по онова време са наричали единствения Бог. Проучването показало, че вярата в Мардук следвала от покварата с течение на времето на вярата в единия истински Бог.

Това единствено божество – Мардук, имало множество имена. То е било наричано Ниниб или „Притежателят на силата”, Нергал или „Господът на войната”, Белл или „Притежателят на властта”, Небо или „Господът на пророка”, Син или „Осветителят на нощта”, Шамаш или „Господът на цялата справедливост” и Адду - „Богът на дъжда”. С течение на времето изглежда, че атрибутите на Мардук са били отделени от него и приписани на различни божества. По същия начин като плод на човешкото въображение се появили погрешни божества като бога Слънце или бога Луна. Вярата в Мардук, наред с останалите имена на тези фалшиви божества, показва, че тази религиозна система в действителност се е развила с течение на времето чрез изкривяване на вярата в Единствения Бог.

Ние също така можем да видим следи от такава поквара в Древен Египет. Изследователите открили, че древните египтяни отначало били монотеисти, но по-късно разрушили тази система и я превърнали в сабеизъм или звездопоклонство. Антропологът Ле Пеидж Ренюф казва следното по въпроса:

„Неоспоримо вярно е, че по-пречистените части на египетската религия не са сравнително късен резултат на един процес на развитие или изчистване от несъвършенства. По-пречистените части са очевидно древни, а последният

на египетската религия, известен на гръцките и латински писатели – езични Християни, е бил най-несъвършеният и покварен.”

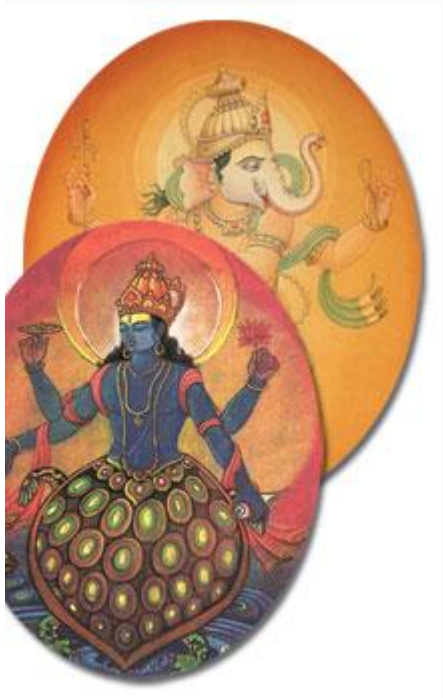
Антропологът сър Флиндерс Петри казва, че суеверните, политеистични вярвания са се появили посредством постепенно покваряване на вярата в едно-единствено божество. В допълнение той казва, че този процес на поквара може да бъде забелязан както в днешните общества, така и в тези, които са живели в миналото:

„В древните религии и теологии съществуват много различни класове богове и раси, като съвременните индуси, се радват на изобилие от божества и подбери, които непрекъснато нарастват. Другите... не са се опитали да се прекланят пред големи божества, но са се занимавали с множество зли духове, демони...”

Ако преклонението пред духовете бе първата стъпка на един еволюционен процес, който води до служенето на един-единствен Бог, то при това положение ние трябва да видим доказателствата за еволюирането на многобожието към единобожие... Това, което ние в действителност открихме обаче, е точно обратното, монотеизмът е първият етап, който може да се проследи в теологията...

Където и да проследим политеизма назад до най-ранните му етапи, ние откриваме че той произлиза от комбинации на монотеизма...”

Произходът На Суеверните Политеистични Религии В Индия

Суеверната индуска религия има много лъжливи божества. Проучванията обаче са показали, че през ранните времена на индийската култура хората са вярвали в единствен Бог.

Дори и индийската култура да не е толкова стара, колкото тази на обществата от Средния изток, тя все още е една от най-старите оцелели култури в света.

В индийското езичество броят на т. нар. божества е почти безкраен. След дълги проучвания Ендрю Ленг установил, че политеистичните религии са се появили в Индия в резултат на процес, подобен на този в Средния изток.

Едуард Мак Кради, пишещ относно индийските религиозни вярвания, забелязал, че Риг-Веда показва, че през ранните времена божествата са били смятани само като различни проявления на едно-единствено Божествено Същество. В религиозните песни в Риг-Веда ние можем да забележим следи от унищожаването на монотеистичната представа за един Бог. Друг изследовател в тази

област Макс Мюлер се съгласява, че първоначално е съществувало
вярване в един Бог:

*„Съществува монотеизъм, който предшества политеизма на Веда, и дори в
обръщението към безбройните богове възпоменанието към Бога, един и неограничен,
си пробива път сред идолопоклонническата фразеология като синьо небе, скрито
зад минаващи облаци.”*

От всичко това отново е очевидно, че не е съществувала еволюция
на религиите, а че хората са прибавили погрешни елементи към
правата вяра или са пренебрегнали определени заповеди и забрани,
което накрая завършило с поквара на религиозната вяра.

Оскверняването На Религиите В Европейската История

В своята книга
„Религията на
Гърция в
предисторически
те времена” (The
Religion of Greece
in Prehistoric
Times) Аксъл В.
Персън,
изследовател в
областта на
древногръцкото
езичество, казва:
„... по-късно се
развили голям
брой повече или
по-малко
значими фигури,
с които ние се
срещаме в
гръцките
религиозни
митове.”

**Ние можем да открием следи на подобно оскверняване във
вярванията на историческите европейски общества. В своята книга
„Религията на Гърция в предисторическите времена” (The Religion
of Greece in Prehistoric Times) Аксъл В. Персън, изследовател в
областта на древногръцкото езичество, пише така:**

**„... по-късно се развили голям брой повече или по-малко значими
фигури, с които ние се срещаме в гръцките религиозни митове.
Според мен тяхното умножаващо се многообразие се дължи до
голяма степен на различните молитвени имена на първоначалното
едно-единствено божество.”**

**Същите следи на изменения могат да бъдат открити в Италия.
Археологът Ирен Роузенсуейг, след като осъществила проучвания
на плочите от Игувайн, които датират от етруско време, прави
заклучението, че „божествата са различавани посредством**

прилагателни, които от своя страна възникват като независими божествени сили”.

Накратко, всички антропологически и археологически сведения от последния век показват, че през цялата история обществата първо са вярвали в един Бог, но с течение на времето са изменили това вярване. Първо хората са вярвали в Бог, Който е сътворил всичко от небитието, Който вижда и знае всичко и Който е Господът на всички светове. Но с течение на времето имената на нашия Господ започнали да се разбират погрешно като различни божества и хората започнали да се прекланят пред тези фалшиви божества. Правата религия представлява преклонение пред единия и единствен Бог. Политеистичните религии са се развили в резултат на оскверняването на правата религия, която нашият Господ е разкрил на човечеството още от времето на Адам (м.н.).

Истинската Религия, Разкрита От Бог

Когато погледнем към културата и религиозните ценности на обществата в различните краища на света, ние виждаме, че те имат много общо. Тези общества може да не са участвали в никакъв културен обмен, но те вярват в същества като ангелите, джиновете и сатаната, които не живеят в едно и също измерение с човешките същества. Те вярват в живота след смъртта, в това, че човешките същества са сътворени от земята, и тяхното богослужение съдържа много общи елементи. Например Ноевият ковчег е споменат в шумерските летописи, в уелската религия, в японските надписи и в древната литовска религия.

Това е само едно от доказателствата за това, че едно-единствено всемогъщо божество, което е Бог, Господът на световите, е разкрило религиозния морал. Из целия свят културите са били научени на религии, които идват от едно и също върховно място и разкриват

съществуването на едно несравнимо божество. Нашият Господ е разкрил Себе си във всеки един период на историята посредством тези Свои раби, които е избрал и възвеличал, и чрез тях Той е низпослал религията, която е избрал за човешките същества. В Корана, последното откровение на Всемогъщия Бог, Той е съобщил, че „за всеки народ има водител” (Коран, 13:7). В други айяти е разкрито, че Той изпраща пратеник до всички народи, за да ги предупреди:

„Не погубихме никое селище, без [да му изпратим] предупредители с напомняне. И не сме Ние угнетители.” (Коран, 26:208-209)

Тези святи пратеници винаги са учили обществата на това, че трябва да вярват в Бог като единствено божество, да служат единствено на Него и че трябва да вършат добро и да отбягват зло. Човешките същества ще получат спасение чрез подчинението си пред тези пратеници, избрани и благословени при Бог, и пред светите писания, които те са оставили след себе си като наследство. Последният пророк, изпратен от нашия Господ като милост за световите – Пророкът Мохамед (Бог да го благослови и с мир да го дари), и Коранът – последната Божия книга, която е под безкрайната защита на Всемогъщия Бог, са най-истинският водител за човечеството.

Footnote

73. Stephen H. Langdon, *Semitic Mythology, Mythology of All Races, Vol. V*, Archaeol. Instit. Amer., 1931, p. xviii.

74. Stephen H. Langdon, *The Scotsman*, 18 November 1936.

75. H. Frankfort, **Third Preliminary Report on Excavations at Tell Asmar (Eshnunna):** quoted by P. J. Wiseman in **New Discoveries in Babylonia about Genesis**, London: Marshall, Morgan and Scott, 1936, p.24.
76. P. Le Page Renouf, **Lectures on the Origin and Growth of Religion as Illustrated by the Religion of Ancient Egypt**, London: Williams and Norgate, 1897, p. 90.
77. Sir Flinders Petrie, **The Religion of Ancient Egypt**, London: Constable, 1908, pp. 3, 4.
78. Edward McCrady, "Genesis and Pagan Cosmogonies," **Transactions of the Victoria Institute**, Vol. 72, 1940, p. 55.
79. Max Müller, **History of Sanskrit Literature:** quoted by Samuel Zwemer, p. 87
80. Axel W. Persson, **The Religion of Greece in Prehistoric Times**, University of California Press, 1942, p. 124.
81. Review of Irene Rosenzweig's **Ritual and Cults of Pre-Roman Iguvium** by George M. A. Hanfmann, **American Journal of Archaeology**, Vol. 43, No. 1, Jan.-Mar. 1939, pp. 170, 171.

Заклучение

Истината За Относителността На Времето Не Може Да Бъде Пренебрегната

Историческите и археологически открития, които разгледахме в тази книга, показват, че дарвинистките твърдения относно еволюцията на историята и обществата са една безсмислица, без никаква научна обосновка. Единствената причина, поради която тези твърдения са подкрепяни, е безпокойството за поддържане на материализма жив. Както знаем, материалистите са в голямо заблуждение и отричат истината за сътворението. Те вярват, че материята е единственото безусловно нещо, което е съществувало от безкрайността и ще продължава да съществува вечно. С други думи, те обожествяват материята. (Пречист е Бог.) Днес обаче науката потвърждава, че Вселената се е появила от небитието (т.е. тя е била сътворена), което анулира всички теории и философии, подкрепящи материализма и материалистическите виждания.

Независимо от това, че материалистическите представи противоречат на научните доказателства, те в никакъв случай не могат да приемат, че материята не е безусловна, а е била сътворена. Ако можеха само за момент да отстъпят от своите догматични предразсъдъци, те щяха да могат да видят простата истина и да се освободят от магическото въздействие, което материализмът има над тях. За да направят това, ще им бъде достатъчно да оставят настрана възгледа, с който са привикнали, да се отърват от идеологическия си фанатизъм и да останат безпристрастни.

Едно от първите неща, относно които трябва да размислят, е истинското естество на понятието за време, защото материалистите смятат, че времето, наред с материята, е безусловно. Тази заблуда пречи на много от тях да видят истината. Съвременната наука е доказала, че времето е производно на материята и както самата материя, така и времето е сътворено от небитието. Т.е. времето има

начало. Също така през последното столетие стана ясно, че времето е относително понятие, че то е вид променливо възприятие и не е нещо устойчиво и непроменливо, както материалистите са вярвали в продължение на векове.

Истинската Същност На Представата За „Време”

Времето
съществува
като
сравнение
на различни
илюзии в
мозъка. Ако
човек
нямаше
памет, то
мозъкът му
нямаше да
може да
извършва
такива
анализи и
следователн
о нямаше да
има
представа
за време.
Ако хората
нямаха
памет, те
нямаше да
мислят, че в
миналото
им е имало
определен
период от
време, а
щяха да
изживяват
единствено
„момента”,
в който
живеят.

Това, което наричаме „време”, в действителност е метод, чрез който сравняваме един момент с друг. Например, когато един човек почука върху предмет, той чува специфичен звук. Ако той почука върху същия предмет отново, той чува друг звук. Вярвайки, че съществува интервал между двата звука, той нарича този интервал „време”. Когато обаче той чува втория звук, първият не е нищо друго освен

едно въображение в мозъка му, просто парче информация в паметта му. Човек формулира възприятието си за време, сравнявайки „настоящия” момент с това, което държи в паметта си. Ако той не може да извърши това сравнение, то той няма да може да има и възприятие за време.

Видният физик Джулиан Барбор определя времето по следния начин:

„Времето не е нищо друго освен една мярка за променяне разположението на предметите. Махалото се люлее, стрелките на часовника се придвижват.”

Накратко, времето се появява като резултат на сравнения на данни, съхранени в мозъка. Ако човек няма памет, то неговият мозък няма да може да извърши тези интерпретации и следователно той няма да притежава никакво усещане за време. Човек определя себе си като тридесетгодишен единствено поради това, че той е натрупал информация, принадлежаща на тези тридесет години. Ако паметта му не съществуваше, то тогава той нямаше да мисли за един такъв минал период и щеше да възприема единствено „момента”, в който живее.

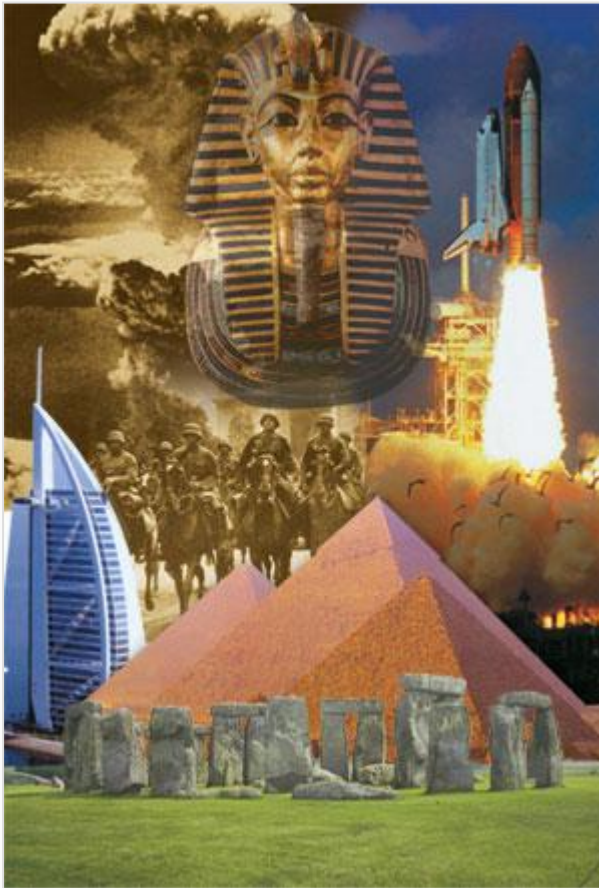
Представата За "Минало" Е Само Информация От Нашите Спомени Поради внушенията, които получаваме, ние си мислим, че живеем в отделни периоди от време, наречени минало, настояще и бъдеще. Единствената причина, поради която имаме представа за „миналото” (както обяснихме и по-рано), е, че различните събития са разположени в нашата памет. Например ние си спомняме момента, в който сме били записани в първи клас, и следователно го възприемаме като случило се в миналото събитие. Бъдещите

събития обаче не се съдържат в паметта ни. Следователно ние третираме нещата, които все още не знаем, като събития, които ще се случат в бъдеще. Но така както миналото е изживяно, според нашата гледна точка, така е и бъдещето. Но тъй като тези събития не са ни предоставени в паметта, то ние не можем да имаме познание за тях.

Ако Бог постави бъдещите събития в паметта ни, то тогава за нас бъдещето ще се превърне в минало. Например един тридесетгодишен човек носи в паметта си спомени и събития, равняващи се на тези 30 години, и поради тази причина си мисли, че са изминали тридесет години. Ако бъдещите събития, които трябва да се случат между тридесет и шестдесетгодишна възраст, бъдат поставени в паметта на този тридесетгодишен човек, то тогава за него както изминалите тридесет години, така и „бъдещите” тридесет (годините между тридесет и шестдесетгодишната му възраст) ще се превърнат в минало. В такъв случай както миналото, така и бъдещето ще се съдържа в неговата памет и за него всяко едно от тях ще бъде изживяно събитие.

Тъй като Бог ни е сътворил така, че да възприемаме събитията в определена последователност, изглежда като че съществува време, което тече от миналото към бъдещето. Той не ни информира за бъдещето ни, нито пък поставя каквато и да била информация за него в паметта ни. Бъдещето не се съдържа в нашите спомени, но цялото човешко минало и бъдеще са в Божията безкрайна памет. Това е като да наблюдаваш човешкия живот, все едно че вече е напълно изобразен и завършен върху един филм. Човекът, който не може да превърти лентата напред, вижда само минаващите един по един кадри от своя живот. Той греши, като си мисли, че кадрите, които все още не е видял, съставляват бъдещето.

Световната История Също Е Относително Понятие

Началото и краят на Втората световна война,
изстрелването на първата ракета в космоса,
поставянето на първия камък на строежа на
древните египетски пирамиди и издигането на
камъните, тежащи тонове, в Стоунхендж, всички
съществуват в един-единствен момент при Бог.

Всички тези факти са в сила и за социалния живот и историята. Ние възприемаме и оценяваме обществата, а следователно и световната история в рамките на понятията време и място, с които сме ограничени. Ние разделяме историята на периоди и я разглеждаме от гледна точка на тези относителни за нас понятия.

За да оцелеем, разчитаме на петте си сетива. Ние възприемаме само това, което сетивата ни позволяват, и никога не бихме могли да излезем извън пределите на сетивата си. Времето и пространството, в които живеем, са възприемани по същия начин. Ако мозъкът ни не

може да улови същество чрез петте ни сетива, ние просто казваме, че то е „изчезнало”. Съобразно с това, събития, образи или усещания, съхранени в паметта ни, все още съществуват за нас, което ще рече, че те са живи, докато тези, които са забравени – не съществуват вече. Или казано по друг начин, съществата и събитията, които не са в нашата памет, стават минали събития за нас. Те са просто „мъртви” и несъществуващи.

Това обаче е в сила само за човешките същества, тъй като само те имат ограничена памет. Паметта на Бог, от друга страна, е превъзхождаща всичко. Тя е необятна и вечна, но е необходимо тук да отбележим, че: терминът „Божия памет” е използван единствено с разяснителна цел. Определено не е възможно никакво сравнение или прилика между Божията памет и тази на човека. Бог несъмнено е този, Който сътворява всичко от небитието и Който знае всичко до най-малкия детайл.

Тъй като паметта на Господ е безгранична, то нищо, което съществува в нея, никога не изчезва. С други думи, нито едно живо същество, сътворено от Бог, никога не изчезва, нито едно цвете не увяхва, нито една напитка не се свършва, нито един период не изминава, нито една храна не се свършва... При Бог Вселената е в своя първичен вид под формата на облак от прах, при Него всеки един момент от историята съществува точно както е бил някога. Камъните от Стоунхендж са поставени на мястото си, египетските пирамиди са построени, шумерите изследват звездите, неандерталците водят живота си, рисунките в пещерата Ласко (Lascaux) са нарисувани, хора живеят в Чатал Хююк и Втората световна война вилнее. По същия начин дори и обществата, които ще живеят след хиляди години, създават своите цивилизации и водят всекидневния си живот при Бог.

В момента на създаването му за всяко едно същество или събитие вечността вече е започнала. Например, когато едно цвете бъде сътворено, то всъщност е сътворено така, че да не изчезне повече. Това, че едно същество или предмет излиза от ползрението на човек, че е изтрито от паметта на човек, не означава, че то е изчезнало, умряло. Това, което е от значение, е състоянието му в Божията памет, при Бог. Нещо повече, всички състояния на това същество от неговото сътворение, всички моменти от живота му до смъртта му съществуват в Божията памет.

Искрено Размишление

Несъмнено всичко това представлява едно от най-големите познания в живота на човек. И те определено не са някакъв вид философия или начин на мислене, а научни изводи, които е невъзможно да бъдат отречени. Най-вероятно по-голямата част от читателите за първи път чуват и размишляват върху фактите за несъществуването на времето и истинската същност на понятието време.

Едно важно нещо обаче трябва да се помни: В Корана Бог е разкрил, че само „(искрено) *покайващ се раб*” (Коран, 50:8) се поучава. С други думи, единствено тези, които искрено търсят напътствие от Бог и се стремят да оценят правилно Неговата безпределна сила и величие, ще вземат под внимание тези обяснения и ще проумеят тези истини.

Един човек може да е повлиян от материализма през целия си живот. Поради това влияние може да не е имал възможността да размисли над тези факти безпристрастно. Но това не означава, че той трябва да продължава да води живота си в грешка. Всеки, който види истината, не трябва повече да упорства в грешката си, а да се вслуша и да се подчини на поучителния глас на съвестта си. В Корана се казва, че всяка личност трябва да избягва да е човек, който вижда истината със съвестта си, но бяга от нея:

„И ги отрекоха с гнет и надменност, въпреки че душите им се убедиха в тях. Виж какъв е краят на сеещите развала!” (Коран, 27:14)

Тези, които виждат истината и я потвърдят, ако Бог пожелае, ще получат спасение в този свят и в отвъдното:

„А онзи, който донесе истината и я потвърди, тези са богобоязливите.” (Коран, 39:33)

Рекоха: “Пречист си Ти!

*Нямаме друго знание, освен това,
на което Ти ни научи. Ти си Всезнаещият,
Премъдрият.”*

(Сура Бакара, 32)

Footnote

82. Tim Folger, "Buradan Sonsuzluğa", Discover, décembre 2000, p. 54